

ČD
PRO VÁS

REKLAMNÍ MAGAZÍN NÁRODNÍHO DOPRAVCE

2018 / ROČNÍK 10 / ZDARMA

7
REŽISÉR

VÁCLAV MARHOUL

NEJSME NÁRODEM ŠVEJKŮ

Colours Expres

Senzace:
na festival pohodlně a bez čekání!

Spoje na trase Praha ◀▶ Ostrava

TAM: 18. 7. v 12:28 za 299 Kč

ZPĚT: 22. 7. v 3:10 nebo v 9:20 za 269 Kč

- ve vlaku můžete vyměnit vstupenku za pásku na ruku
- kapacita vlaků je omezena, k jízdence automaticky místenka
- program během cesty (živá kapela, autorská četba, drobné dárky)

www.cd.cz/colours

Colours
OF OSTRAVA
18–21/7/2018

České dráhy
Národní doprava

ČD pro vás
reklamní magazín
Českých drah

www.cdprovas.cz
cdprovas@cd.cz

TIŠTĚNÝ NÁKLAD
145 000 ks

VYDAVATEL
České dráhy, a.s.

DATUM A MÍSTO VYDÁNÍ
27. června 2018, Praha

REDAKCE
ČD pro vás
Generální ředitelství ČD
nábřeží L. Svobody 1222
110 15 Praha 1

ISSN
1210-9142

ŠÉFREDAKTOR
Václav Rubeš

REDAKČNÍ RADA
Michal Štěpán (předseda)
Barbora Potůčková
Jiří Jeřeta
Václav Rubeš
Michal Málek
Johana Kvítková

GRAFIKA / DTP / PRODUKCE
SEVENART s.r.o.

INZERCE A PŘEDPLATNÉ
info@cdprovas.cz

TISK
MORAVIAPRESS s.r.o.

**PRO AUTORY
A SOUTĚŽÍCI:**
Informace o poskytování
a zpracování osobních
údajů a jejich ochrany
podle platné legislativy
GDPR najdete
na www.cdprovas.cz.

Editorial

Vážení čtenáři, milí spolucestující,

když jsem pročítal články, které vám přinášíme v tomto čísle, byl jsem skálopevně přesvědčen, že poselství, které jsme se pokusili vetknout do jejich řádků, vás zaujme. Utvrdil mě v tom i režisér Václav Marhoul, který říká, že nejsme národem Švejků, což svým způsobem potvrzují i události roku 1968, kterým se věnujeme v rubrice 100 let spolu. Také v cestopise z Čierne nad Tisou připomínáme téměř zapomenutou událost, která potvrzuje, že odhodlání nám před 50 lety nechybělo. Odkazem na češství budiž i místo, kam se vydáváme v rubrice Cestování po ČR. Vždyť právě Tábor je synonymem pro nechuť se podvolit a definici sebeurčení.

Jenže pak mi došlo, že tyto řádky budete číst v červenci, řada z vás se bude připravovat na dovolenou nebo ji bude už trávit a na to, abyste se zabývali těžkými myšlenkami, zkrátka nebudete mít náladu. A právě sebeurčení a pochopení vlastní role zcela určitě mezi nelehká témata patří. Dokonce tak těžká, že se s nimi zabýváme předlouhá desetiletí a rozhršení zatím nepřichází.

Mám proto obavu, zda jsme to celé nenaplánovali špatně a apel na naši národní hrdost neměl přijít až ve chvíli, kdy na to budeme mít tu správnou náladu – v říjnu, kdy naše republika oslaví 100. výročí. Na druhou stranu jsem ale přesvědčen, že sami sebou bychom měli být kdykoli a kdekoli, bez ohledu na to, jestli se nám to hodí, nebo ne. Právě to je symbolem národní hrdosti. Nebo ne?

Pohodově dovolené, šťastné návraty a radost ze sebe přeje

Václav Rubeš
šéfredaktor

Obsah

6
ROZHOVOR
Václav Marhoul
12
100 LET SPOLU
1968: Slzy pro
Československo

17
CESTOVÁNÍ PO ČR
Táborsko
30
ČD PRŮVODCE
Letní jízdy
historických vlaků

40
CESTOPIS
Čierna nad Tisou
48
ŽELEZNICE
Rozvoj VRT
v Evropě

PŘÍŠTÍ ČÍSLO
VYJDE
1. 8. 2018

Léto s Prezidentským vlakem

O₂

Využijte 50% slevu na Celodenní jízdenku

České dráhy a společnost O₂ pro vás připravily speciální akci. V rámci programu O₂ Extra výhody může každý zákazník O₂ získat slevu 50% na Celodenní jízdenku pro víkendové cestování v období od 30. června do 26. srpna 2018. Podrobnější informace naleznete na internetových stránkách www.o2extravyhody.cz.

**50%
SLEVA**

Během léta se díky spolupráci Národního technického muzea, Českých drah a Železnic Slovenské republiky při příležitosti stého výročí založení Československa uskuteční několik jízd Prezidentského vlaku do vybraných destinací v Česku i na Slovensku.

Od 29. července až do začátku září 2018 tak má veřejnost jedinečnou příležitost prohlédnout si unikátní soupravu složenou ze salonních vozů bývalých československých prezidentů. Například vůz Aza 086, vyrobený pro Františka Ferdinanda d'Este, ale využíval jej i Edvard Beneš. Aza 080 nese označení vůz pro prezidenta T. G. Masaryka. Dalším je vůz Salon 001, kterým jezdil prezident Ludvík Svoboda. Součástí soupravy bude i restaurovaný „Pancéřák“, upravený pro potřeby putovní

výstavy na téma cesty československých prezidentů, která bude přístupná během pobytu ve výstavních městech. V čele vlaku pojede například lokomotiva 464.202 Rosnička. Prezidentský vlak se postupně představí v Brně, Bratislavě, Nitře, Zvolenu, Lučenci, Žilíně, Košicích, Zlíně, Olomouci, Pardubicích, Plzni, Plasech, Lužné u Rakovníka, Chomutově a svou jízdu zakončí na Masarykově nádraží v Praze. Podrobnější informace o letní jízdě Prezidentského vlaku najdete na www.ntm.cz nebo na www.

E-SHOP ČD ODMĚNA ZA NÁKUP

audioteka

Máte rádi čtení, ale knihy jsou pro vás na cestách zbytečnou přítěží? Vyzkoušejte Audiotéku. Audioknihy vám zpříjemní dlouhou cestu, nic neváží a vejdou se do kapsy. Při nákupu jízdenky v e-shopu ČD během července navíc získáte slevu 100 Kč na vaši první audioknihu. S mobilní aplikací Audiotéka máte na výběr z více než 3 800 audioknih a každý den přibývá nové. Najdete v ní široké množství žánrů od stovek předních interpretů. Malí cestovatelé mohou poslouchat pohádky či fantasy, ti dospělí třeba severské detektivky, literaturu faktu nebo časopisy. Slevu můžete uplatnit na www.audioteka.cz do 15. srpna 2018.

OCENĚNÍ

Úspěšný
rok 2017

Národní dopravce se opět umístil na předních příčkách již 24. ročníku žebříčku „100 nejvýznamnějších firem ČR“ společnosti CZECH TOP 100.

Ta hodnotí roli firem v české ekonomice v mnoha kategoriích. České dráhy se na žebříčku největších zaměstnavatelů umístily na pátém místě se 14 800 zaměstnanci a z hlediska tržeb získaly se ziskem 24,4 miliardy Kč 19. místo. Společnost CZECH TOP 100 udělila také Zvláštní cenu, kterou získala společnost BEST, České dráhy byly v této kategorii stříbrné. Zvláštní ocenění převzal generální ředitel Pavel Krtek během slavnostního galavečera na Pražském hradě 13. června 2018.

100 LET REPUBLIKY

AUTOMOBILOVÉ KLENOTY

Do Hostivaře na Automobilové klenoty

Hostivařský golfový klub připravil na poslední srpnovou sobotu (25. 8.) netradiční akci. V krásném prostředí golfového areálu můžete navštívit první ročník výstavy Automobilové klenoty, která bude tematicky zaměřena výhradně na vozidla z doby první republiky. Budete moci obdivovat klasické české značky jako Aero, Jawa, Laurin & Klement, Praga, Tatra, Škoda, Walter, Wikov a Zbrojovka a hlasovat, které z vozidel je nejhezčí. Pro diváky je navíc připravený i bohatý doprovodný program, módní přehlídky, swingová hudba, výstava obrazů s motoristickou tematikou, přednášky, škola golfu i program pro děti. Ke golfovému areálu se pohodlně dopravíte MHD od nádraží Praha-Hostivař či z Prahy-Horních Měcholup. Zákazníci Českých drah mají slevu 100 Kč ze vstupného. Více na www.automobiloveklenoty.cz nebo na webu Vlakem za zážitky na www.cd.cz.

BLUE STYLE PRIMA FEST
nabídne zábavu pro celou rodinu

Největší rodinný festival BLUE STYLE PRIMA FEST v Šiklandu na Vysočině odstartuje 13. července.

Už v pátek se mohou návštěvníci těšit na vystoupení Petra Koláře, skupinu Mňága a Žďorp nebo show Daniela Nekonečného. Večer bude potom zakončen projekcí pohádky Čertoviny v letním kině. Druhý den přinese koncert Lucie Bílé, Ewy Farné nebo skupiny Olympic, Slza či Jelen.

Dámy čekají dva dny plné hýčkání v Beauty zóně. Chybět nebudou služby kadeřníků či vizážistů. Pánové si zase budou moci vyzkoušet jízdu bojovými vozidly nebo okusit služby profesionálních holičů v Men zóně.

Ti nejmenší se zabaví na dětské stagi, kde vystoupí například skupina Kašpárek v rohlíku, Dáda Patrasová, Pískomil se vrací a Maxim Turbulenc, následovat bude i čínoherní představení. Teenageři se budou moci vyřádit v Gaming zóně, potkat oblíbené youtubery nebo si vyzkoušet virtuální realitu.

Pro všechny návštěvníky bude k dispozici westernové městečko, strašidelný zámek Draxmoor či aquapark, které nabízí zábavní areál Šikland.

ČERVENCOVÝ TIP
Z POHODLNÉHO OBCHODU NA TRASE

Zkuste své štěstí v PONTECH

Mysleli jste někdy na to, jaké by bylo jet na výlet vlakem a domů se vracet jako milionář? Prodejny PONT Market, které najdete na větších významných vlakových nádražích v Česku, na přání svých zákazníků opět nabízejí služby terminálu Sazka. Právě při vaší dnešní cestě vlakem může být ta správná chvíle, zastavte se v Pohodlném Obchodu Na Trase.

WWW.PONTY.CZ

FOTO: MĚSTO TREBONĚ

Za zábavou

20. a 21. července 2018

Do Třeboně na slavnosti Jakuba Krčína

V pátek 20. července zahájí koncert Jakuba Smolíka na nádvoří treboňského pivovaru letošní Historické slavnosti Jakuba Krčína. Proslulého stavitele rybníků a jeho doprovod můžete potkávat v centru Třeboně po celou sobotu. Jistě si nenecháte ujít šermířské souboje na hlavní scéně, která bude tradičně na Masarykově náměstí. Kromě nich budou součástí programu také ukázky renesančních tanců, kejklířská vystoupení nebo třeba vlajková show. S dětmi zavítejte do zámekského parku, kde se mohou zúčastnit soutěží, sledovat ukázky historických řemesel, drezury fríských koní, loutkové pohádky nebo si na trenažéru vyzkoušet lov ryb na udici. Slavnosti ukončí noční průvod městem a odjezd Jakuba Krčína do tmy nad hladinou rybníka Svět. Jedinečný zážitek slibuje premiérová audiovizuální show – promítání do vodní stěny s ohňostrojem. Více informací na www.itrebon.cz

Nejblíže železniční stanice:
Třeboň lázně/Třeboň

Vlakem za zážitky

www.cd.cz/zazitky

FOTO: ARCHIV NPU

Za poznáním

od 21. července 2018

Jak si vedli Černínové v diplomacii?

Na zámku v Jindřichově Hradci bude od 21. července k vidění nová lákavá expozice s názvem Dokonalý diplomat (Černínové – vyslanci, cestovatelé a sběratelé). Při její prohlídce se spolu se členy významného šlechtického rodu Černínů vydáte na dobrodružné diplomatické mise a seznámíte se s dovednostmi, které musel dokonalý diplomat ovládat. Ojedinelá expozice ve druhém patře renesančního Adamova stavení představí cenné diplomatické dary a sběratelské akvizice, které si Černínové od raného novověku až do první poloviny 20. století přiváželi ze svých cest. Mezi pěti sty předměty zaujme například obraz zapůjčený z pařížské galerie Louvre, který připomíná setkání panovníků v roce 1737 na arkádovém nádvoří jindřichohradeckého zámku. Dětské návštěvníky expozic provede okřídlený posel Bohů Merkur, který pro ně připravil řadu hravých úkolů.

Nejblíže železniční stanice:
Jindřichův Hradec

FOTO: ZÁMEK SVĚTLÁ NAD SÁZAVOU

S dětmi

do 30. září 2018

Únikové hry na zámku Světlá nad Sázavou

Do Světlé nad Sázavou se v létě vyplatí zavítat nejen na Sázavafest. Ve městě se nachází zámek, v němž mají pro návštěvníky připraveny čtyři nevšední prohlídkové okruhy. Dva z nich jsou určeny hlavně dětem. V zámekském Dětském království najdou vaše ratolesti každoročně obnovenou expozici dioramat, modelů hradů a zámků, autíček a nechybějí ani panenky, medvídci a další hračky. Na dětském pohádkovém okruhu s názvem Na Sázavě se seznámí interaktivní formou s posázavskými pověstmi. Pokud předložíte v pokladně zámku jízdenku na vlak ČD nebo In Kartu, získáte slevu 10 % na vstupné. Oblíbenou zámekskou atrakcí jsou také Exit Games, tedy únikové hry, ve stylu starořeckých bájí. Abyste se dostali ze zamčené místnosti, musíte během jedné hodiny vyřešit různé šifry a nástrahy. Únikovou hru si ale předem rezervujte. Více informací najdete na www.zameksvetla.cz.

Nejblíže železniční stanice:
Světlá nad Sázavou/Světlá n. S. město

Na výstavu

25. července až 25. srpna 2018

Retrosbírka oživí vzpomínky a pobaví

Rádi si zavzpomínáte? Pak si nenechte ujít výstavu Retrosbírky v Alternativě – kulturním institutu v Kolektivním domě ve Zlíně. Od 25. července do 25. srpna 2018 tu budou k vidění unikátní soukromé sbírky z dob socialismu. Na co se můžete těšit? Na obrázky ze žvýkaček, obaly od čokolád, ubrousky, pexesa, nálepky od sýrů, plechovky, krabičky od sirek, časopisy, pivní tácky, ale také na odznaky, známky nebo autíčka. Nebude chybět pestrá sbírka deskových her a stavebnic ze 70. a 80. let minulého století. Zajímavostí výstavy je sbírka památníků, do nichž si děti nechávaly na památku kreslit obrázky a psát vzkazy. Hlavně kluci každého věku ocení přehlídku plastických modelů z produkce podniku Kovožavody Prostějov. Dětem bude k dispozici i retro herna plná her a hraček z dob minulých, z nichž některé se z jiných materiálů a odlišnou technologií vyrábějí dodnes. Více na www.inspiracezlin.eu.

Nejblíže železniční stanice:
Zlín střed/Zlín-Dlouhá

ČD Bike

Služby pro cyklisty

- půjčovny kol ve všech krajích ČR (ve vybraných stanicích k dispozici i elektrokola a koloběžky)
- přeprava a úschova vypůjčených kol zdarma*
- možnost výletů cyklovlaky ČD
- výhodná přeprava vlastních kol, a to i do zahraničí
- v prodeji celodenní jízdenka pro přepravu kola po celé ČR za 99 Kč

* Platí na vybraných tratích a v určených stanicích.

www.cd.cz/cdbike

ROZ HOVOR

TEXT: VÁCLAV RUBES
FOTO: JAN CHALOUPKA, ALEŠ KUČERA

VÁCLAV MARHOUL

Režisér by měl točit hlavně **PRO SEBE**

Nechce být jen filmovým řemeslníkem, přesto právě řemeslnost filmu obdivuje nejvíce. Podle něj nejsme národem Švejků, ačkoli si myslí, že většinu lidí nechává 100. výročí republiky chladnými. Václav Marhoul je jeden z mála režisérů, který je schopen věnovat jednomu filmu řadu let i s vědomím, že diváků, kteří zatratí film i tvůrce, nebude málo. Kde bere tenhle buldok českého filmu energii a jak je daleko s Nabarveným ptáčetem, filmem, který je tak drastický, že ho nechce promítnout ani herci ztvárňujícímu hlavní postavu?

Jak to vypadá s natáčením Nabarveného ptáče?

Stále točíme. Z celkového počtu 102 natáčecích dnů máme v tuto chvíli 79 (rozhovor vznikl v polovině května – pozn. redakce). Budeme točit celý červen až do 4. července. V ten den budeme moci říct, že po roce a půl máme všechno takzvaně v krabici. Od září začneme film dokončovat, což potrvá až do února 2019. Světová premiéra by měla být v květnu, česká pak v září 2019.

Jak náročné je finalizovat hrubý materiál pro vás jako režiséra a zároveň autora scénáře?

To už je výhradně věc režiséra. Teprve při finálním střihu se ukáže, co jsem vlastně spáchal. Ptáče točíme postupně v devíti etapách. Máme už hrubý střih z toho, co jsme dosud natočili, ale teprve až dokončíme zbytek a pak to dáme úplně všechno k sobě dohromady, zjeví se, jestli jsem to natočil dobře, nebo špatně.

Nějaké pocity ale určitě máte...

Ted' prostě jen dělám, co můžu. A dělám to, jak nejlíp umím, cítím a vím... Víc to nejde.

V jednom rozhovoru jste zmínil, že Petr Kotlár, chlapec, který ztvárňuje hlavního hrdinu filmu, začal mít herecké manýry, ačkoli je to neherec a Nabarvené ptáče bude jeho první film. Pořád se chová jako filmová hvězda?

On se vzepřel jen dvakrát. A měl k tomu své důvody. Třeba se mu nelíbilo, že se nesmí nechat střihat. Ale při posledním natáčení v dubnu se dostal do stavu, kdy se s ním moc hezky pracovalo. Začal se chovat skoro dospěle.

Stále platí váš výrok, že od vás celý film neuvidí?

Rozhodně. To mu nemůžu udělat. Bohužel si ale myslím, že mu to někdo promítne. Já to ale určitě nebudu. Podle mě by ten film neměl být přístupný od osmnácti, ale až od 21 let.

Jakou očekáváte diváckou reakci, když už teď víte, že to bude tak drsný snímek?

Úplně stejnou jako čtenářskou. Myslím si, že třetina lidí to odsoudí. Další třetina si s tím nebude vědět rady. Tu třetí to snad zasáhne a přivede k přemýšlení. Určitě nelze natočit film, který by se líbil všem. To ještě nikdo na světě nedokázal.

Čtete si recenze svých filmů a názory diváků?

Ne, nečtu. Jednou jsem tu chybu udělal. U Mazaného Filipa. Podle toho, co tenkrát kritici a lidé psali, jsem měl pocit, že jediné, co mně ještě v životě zbývá, je najít si trám a na něm se okamžitě pověsit. Od Tobruku uběhlo 10 let, všechny ty recenze mám ve složce, ale myslím, že si je možná přečtu až tak někdy v devadesáti. A ty na Nabarvené ptáče radši asi vůbec nikdy.

To trochu vypadá, jako kdybyste filmy točil pro sebe a nejbližší přátele...

Tak to úplně není, ale popravdě řečeno si myslím, že režisér by měl točit vlastně hlavně pro sebe.

NEZNÁME SVOJE HRDINY, PROTOŽE BYLI DÍLEM VĚTŠINOU ZAPOMENUTI, NEBO KOMUNISTY POPRAVENI.

ně pro sebe. Protože pokud točí jenom pro diváka, bez vnitřní potřeby tvořit, stane se z něj řemeslník, nebo v horším případě žoldák sloužící producentům. A to já být nechci.

V Nabarveném ptáčeti vedou herci dialogy jen asi 17 minut z celkové stopáže. Je komplikovanější režirovat film, kde spolu postavy komunikují spíše nonverbálně?

Řekl bych, že je to spíš svým způsobem jednodušší. Dialog musí sedět. Je odlišný od toho, jakým se lidé spolu, a jak dlouho, o něčem normálně baví. Musí být hutnější, cílený. Je taky komplikovanější o správnou dramatickou intonaci, doplněnou o potřebné tempo, které určuje jeho rytmus... Není to jednoduché.

Všechny scénáře k vašim filmům vznikly v jednom hotelu, v jednom pokoji. Týká se to i Nabarveného ptáče?

Ano, týká. Scénáře píšou výhradně v Českém Krumlově, v hotelu Malý Vítek. Nikde jinde nejsem vlastně schopen tvořit.

Čím vás zrovna tenhle hotel tak okouzлил?

Stalo se to v roce 2000, kdy jsem se vracel z vojenského cvičení v prostoru Boletice. Říkal jsem si, že jsem dlouho nebyl v Krumlově, že bych se tam mohl zajet podívat. Když jsem procházel kolem toho baráku, tak si mě přitáhl jako magnet. Stál jsem před ním a vnitřní hlas mi říkal: tohle je správné místo pro tebe, tady budeš psát. Zašel jsem dovnitř, podíval se na pokoje a hned jsem si jeden vybral. Pravda, pracoval jsem tam ve dvou, ale v jednom zkrátka víc. Mazaného Filipa jsem tam psal rok, Tobruk dva a Nabarvené ptáče roky tři.

Nějak se vám ta perioda prodlužuje...

Vypadá to tak. Původně jsem plánoval psát Ptáče tak dva roky, ale ukázalo se, že jsem to podcenil. Nakonec vzniklo 17 verzí scénáře.

SVOJE NÁZORY ZASTÁVÁM PEVNĚ A NEVIDÍM DŮVOD NA TOM NĚCO MĚNIT.

Děj filmu se odehrává během 2. světové války, předchozím dílem byl Tobruk ze stejného období. Sám jste příslušník aktivních vojenských záloh. Byl byste připraven bránit zemi?

Ano. Jistě. Jak jinak než svou službou v armádě bych to demonstroval lépe. Pocházím z rodiny, ve které se ctily legionářské a skautské tradice, byl jsem vychován v úctě k zemi a lidem, kteří v ní žijí. Když se na to podívám retrospektivně, úplně chápu mladíky, kteří v roce 1939 utíkali do Polska, Francie, Anglie i jinam za hranice bojovat. Udělal bych totéž.

Řekl byste o sobě, že jste hrdý Čech?

Nepotřebuju k hrdosti fotbal ani hokej, a to proto, že znám poměrně dobře naši historii. Vůbec si nemyslím, že jsme národem Švejků, jak si nadáváme. My jenom neznáme svoje hrdiny, protože byli dílem většinou zapomenuti, nebo komunisty rovnou popraveni. Ať už si vezmete rok 1938 nebo 1968, nebylo to o tom, že by se národ nechtěl prát za svou svobodu. Vždy byl zrazen. A vždy svými politiky. A řekněme si narovinu, když si musíte cokoliv vybojovat, tak si toho pak prostě vážíte. Člověk jako národ.

Myslíte si, že 100. výročí republiky je příležitost, kdy bychom mohli nalézt ztracenou sebedůvěru?

Upřímně si myslím, že většině lidí je to asi úplně jedno. Neprožívají to a 28. říjen pro ně bude jen dnem, kdy nemusí do práce. Spíš jde o ty mladé, kteří by měli znát svou historii. A měli by chtít ji znát. Ale bohužel ani tady si nedělám iluze o tom, že jim někdo, s přihlédnutím k učebním osnovám, bude vyprávět dějiny naší země, a to hlavně 20. století, v kontextu a souvislostech. Takže asi vyrostou další generace, která bude hrdá na to, že objevila v aplikacích svých telefonů výhodnou nabídku v obchodáku.

Říkáte o sobě, že jste havloid a dobroser, přitom vaše názory jsou spíš nekompromisní. Neprotiřekáte si trochu?

Tyto výrazy používám záměrně, protože jde o rétoriku, kterou se ostouzejí lidé, jako jsem já. Znáte to – příslušník pražské kavárny a tak dále. Dělán to rád, protože tím provokuji jistou skupinu lidí. Svoje názory zastávám pevně a nevidím důvod na tom něco měnit. To

samozřejmě přináší názorové střety, ale mrzí mě, že se vytrácí dialog. Málokdy se potkám s člověkem, který je ochoten poslouchat, přitom se snažím, abych dokázal poslouchat i já jeho. Přiznávám, že ani mně to někdy nejde, protože s ním zkrátka není řeč. Třeba si neověří fakta, nebo trpí iracionálními předsudky.

Například?

Třeba proti EU. Jednou jsem byl na horách, seděl jsem ve společenské místnosti a v televizi běžely zprávy, jak nám Brusel chce přejmenovat pomazánkové máslo, protože to není máslo. Reakce přítomných: „Hajzlové z Bruselu! To si necháme líbit? Ať jdou do p...e!“ Další reportáž byla ale o nákupu 140 nových sanitek a hasičských vozů výlučně za peníze EU. A tak jsem jako starý provokátor vyskočil a začal hulákat, že nechceme ty nové mercedesy, že si chceme nechat naše starý dobrý čoudící dvanáctsettrojky a avie. A vůbec... že navrhuju vrátit těch 700 miliard, že si vystačíme sami bez těch jejich prachů, že si budeme stavět ty naše předražené dálnice a školy a čistíčky vod. Jsme přece Češi, ne? Machři! Nějak jsem se s pochopením nesetkal, to se jim zase nelíbilo...

NABARVENÉ PTÁČE

V květnu 2010 oznámil Václav Marhoul, že získal exkluzivní práva na zfilmování světového bestseleru Nabarvené ptáče amerického spisovatele polského původu Jerzyho Kosińskiego. Jde o velmi dramatický příběh odehrávající se během 2. světové války, jehož hlavním motivem je bezprostřední vztah mezi hrůzou a krutostí na jedné straně a nevinností a láskou na straně druhé. Nabarvené ptáče je v mnoha ohledech výjimečný film, což dokládá nejen 102 natáčecích dnů, ale i rozhodnutí natočit jej černobíle, ve formátu Cinemascope a na 35 mm negativ. V roce 2013 obdržel na filmovém festivalu v Cannes za jeho adaptaci zvláštní uznání poroty Ceny Krzysztofa Kieslowského pro nejlepší scénář. Natáčení probíhalo v ČR, na Ukrajině, na Slovensku i v Polsku. Světová premiéra filmu je naplánována na květen 2019, v českých kinech by se měl objevit v září téhož roku.

Chodíte si pro inspiraci do hospody?

Upřímně řečeno mě to v hospodě moc nebaví. Pivo nepiju od dokončení Tobruku, protože po tříměsíčním pobytu v poušti se mi změnil metabolismus, s ním i chuť a pivo mi už zkrátka nejede. Začal jsem pít víno, takže bych měl chodit spíše do vinárny, jenže ani na to mě neužije. Já vlastně nechodím skoro nikam, buď jsem v práci, nebo doma, nebo sportuju, nebo si čtu, nebo jdu do divadla, nebo ho rovnou hraju...

Podle čeho si tedy vybíráte postavy?

Záleží, na jaké látce pracuju... Třeba u Tobruku mi velmi pomohla moje vlastní zkušenost z prostředí armády. A taky z aktivních záloh. Tam můžete potkat různé lidi z absolutně různých sociálních vrstev. Najdete tam jak generální ředitele velkých korporací, tak třeba svářeče. Míst, kde potkávám zajímavé a inspirativní lidi, je dost.

Ve vašich filmech se nezřídka objevuje železnice. Jaký k ní máte vztah?

Jeden můj dědeček byl ajznbůňák. Byl to takzvaně obyčejný člověk, pracoval jako traťový dělník a vlastně celý život nedělal nic jiného, než že utahoval šrouby na pražcích. Byl to ale úžasný člověk, velmi hodný, velmi inteligentní, a můj pozitivní vztah k železnici jsem zdědil pravděpodobně díky němu. Dodnes po něm mám fantastický zimní železničářský kabát z 50. let, který je snad nezníčitelný. Ani po těch letech na něm nepovolil jediný šev. Vedle toho mě vždycky fascinovaly parní stroje. Vnímám je jako vítězství ducha nad hmotou a obdi-

PODLE MĚ SE VYTRÁCÍ TO, CO DĚLÁ FILM FILMEM.

vuji tu jemnou mechaniku, která funguje i po stovce let. Moderní stroje mi moc neříkají. Jinak vlakem jezdím velmi často. Například do Brna by mě fakt nenapadlo jet autem. Nevím, proč bych se měl stresovat třeba na D1 a riskovat, že přijedu díky všem těm uzávěrám s kdovíjakým zpožděním. Ve vlaku si natáhnou nohy, dám si dobrý jídlo a kafe za velmi dobrou cenu, můžu si číst, prostě pohoda.

Neuvažoval jste někdy o tom, že pověsí- te filmařské řemeslo na hřebík a budete dělat něco úplně jiného?

Že bych skončil se svou životní profesí? To nikdy, vždycky jsem ji miloval. Měl jsem samozřejmě pár slabých chviliek, kdy jsem chtěl seknout s konkrétním projektem. Třeba právě s Nabarveným ptáčetem. Krize třeba přišla, když jsem tvořil scénář, pak jsem si užil, a užívám si, svý při shánění peněz. Říkal jsem si, jestli to má vůbec cenu. Ale s filmařinou jako takovou nikdy. Nasákl jsem jí už v dětství. Bydleli jsme v Holešovicích, za rohem bylo kino Domovina, a když jsem zrovna nebyl na výletě se skautem, chodil jsem i na tři, čtyři filmy denně. A když mi bylo 14, rozhodl jsem se s nezlomnou vůlí, že budu filmařem. Přestože nejsem zrovna studijní typ a přírodní vědy mi moc neříkají, našpírtal jsem se na přijímačky na filmovou průmyslovku v Čimelicích. V prváku jsem trpěl, protože jsem na matematiku a fyziku tupej, ale od druháku jsem si zvolil zaměření na filmovou produkci, což byl humanitní směr. A to už mě bavilo a šlo mi to.

Když srovnáte filmařinu tehdy a dnes, kam se vyvíjí?

To, co řeknu, bude hrubě subjektivní a řada čtenářů určitě nebude souhlasit, ale podle mě se vytrácí to, co dělá film filmem. Dnešní filmy jsou digitálně čisté, klipovité, chybí jim narativní příběh. Pro mě, člověka odchovaného klasickou kinematografií 60. a 70. let, musí být opravdový film natočený na negativ, nejlépe pak v širokoúhlém formátu. Možná jsem prehistorická kreatura, pro kterou se prostor na dnešním světě rychle zmenšuje, ale právě proto jsem se rozhodl, že Nabarvené ptáče natočím klasicky. Tak jako svého času Mazaného Filipa a pak i Tobruk. V případě Ptáčete to sice znamená práci na 11 let, ale tak to prostě je, všechno chce svůj čas, já to tak zkrátka cítím a jinak to ani neumím. Natočit celovečerní film za měsíc na digitální foťák není nic pro mě. To s radostí přenechám mladším kolegům. ■

VÁCLAV MARHOUL (58)

Český režisér, scenárista, producent a herec, narozen 30. ledna 1960, začínal po absolutoriu pražské FAMU v roce 1984 jako asistent produkce ve Filmovém studiu Barrandov. V roce 1986 z Barrandova odešel, aby se věnoval produkci pro Pražskou pětku. Na podzim 1986 uvedl na jevišti Divadla Sklep ve své produkci a režii hru Mazaný Filip, podle níž natočil v roce 2003 stejnojmenný film. V roce 2008 měl premiéru jeho další film – Tobruk. Jako herec vystupoval v uměleckém sdružení Pražská pětku a v Divadle Sklep, na filmovém plátně se objevil např. ve snímcích Pražská pětku (1988) nebo Amerika (1994). Je členem aktivních záloh Armády ČR.

ROZLUČKA SE SVOBODOU

v privátním zámeckém wellness

Hledáte netradiční a ojedinělé místo pro vaši rozlučku se svobodou? Oslavte společně se svými přáteli loučení se svobodou v exkluzivním prostředí privátního wellness Chateau St. Havel.

VÍŘIVÁ ROZLUČKA

- welcome drink – 1x Prosecco 750 ml
- privátní whirlpool 80 minut
- 2x Prosecco Spumante rosé 750 ml
- neomezený Aqua bar po celou dobu pobytu v zóně
- variace evropských sýrů s ovocnou hořčicí
- variace uzenin s olivami a rajčaty
- variace čerstvého sezónního ovoce s čokoládovou omáčkou

cena 4 200 Kč
Další osoba + 300 Kč

SAUNOVÁ ROZLUČKA

- welcome drink – 1x Prosecco 750 ml
- privátní sauna 110 minut
- 2x Prosecco Spumante rosé 750 ml
- neomezený Aqua bar po celou dobu pobytu v zóně
- variace evropských sýrů s ovocnou hořčicí
- variace uzenin s olivami a rajčaty
- variace čerstvého sezónního ovoce s čokoládovou omáčkou

cena 4 520 Kč
Další osoba + 300 Kč

WELLNESS ROZLUČKA

- welcome drink – 1x Prosecco 750 ml
- privátní zóna na 110 minut (privátní sauna a whirlpool)
- 2x Prosecco Spumante rosé 750 ml
- neomezený Aqua bar po celou dobu pobytu v zóně
- variace evropských sýrů s ovocnou hořčicí
- variace uzenin s olivami a rajčaty
- variace čerstvého sezónního ovoce s čokoládovou omáčkou

cena 5 850 Kč
Další osoba + 300 Kč

Balíčky jsou určeny pro 4 osoby + BONUS NEVĚSTA/ŽENICH ZDARMA

Nevyhovují Vám zadané balíčky?
Připravíme Vám ROZLUČKOVÝ BALÍČEK PŘÍMO NA MÍRU!

Wellness na Zámku, Před Nádražím 1/6, 140 00 Praha 4 - Krč, tel.: +420 734 684 134, infozamecek@infinit.cz

www.wellnessnazamku.cz

1968

100 LET
SPOLUTEXT: VÁCLAV RUBEŠ
FOTO: LUCIE VYSLOUŽILOVÁSLZY PRO
ČESKOSLOVENSKO

Popisovat události, které jste nezažili na vlastní kůži, je vždy dvousečné. Pamětníků, kteří se 21. srpna 1968 probudili v tehdejším Československu do jiného světa, najdete dost, každý ale tuto událost popisuje po svém. Shodují se však v jedné věci: šlo o jeden z nejsmutnějších dní v historii naší země naplněný beznadějí a zoufalstvím, které se tehdy otiskly do tváří Čechoslováků.

Při přípravě obrazu do kalendáře Českých drah přibližujícího atmosféru onoho významného srpnového dne jsme se proto snažili zaměřit právě na pocity smutku. Ten přišel společně s vojsky Varšavské smlouvy a znamenal konec nadějně vypadajícího obrodného

procesu, jenž byl v kontextu doby nazýván socialismus s lidskou tváří. Scéna zachycující mladou ženu, která se synem v náručí opouští město obsazované vojáky a spěchá na vlak, je možná pro příznivce železnice nezajímavá, protože na snímku divák železnici spíše tuší,

avšak troufám si tvrdit, že je ze všech dvanácti obrazů nejemotivnější. Pozornému divákovi neunikne železničář sedící na lavičce, který si čte zvláštní vydání Rudého práva z 21. srpna 1968, jehož hlavní titulek zní: Nesouhlasíme s okupací naší země!

Neznámějším symbolem odporu vůči okupaci je bezesporu boj o rozhlas v pražské Vinohradské ulici, kde položilo život 17 lidí snažících se zabránit vojákům vniknout do budovy rozhlasu a přerušit vysílání. Fotky vlajek potřísněných krví zabitých obránců pak obletěly svět a vyvolaly vlnu odporu proti Brežněvově intervenci stejně jako solidaritu s československým lidem. Odehrála se ale i epizoda, která zůstala spíše ve stínu výše zmíněné události, jež však úzce souvisí s železnicí.

REAKCE SVOBODNÉHO SVĚTA

Prezident USA Lyndon Johnson vydal prohlášení odsuzující okupaci jako porušení Charty OSN a vyzval ke stažení sovětských vojsk z Československa. USA pak odvolaly chystané rozhovory o omezení strategických jaderných zbraní. Johnson však později označil vpád vojsk za „pouhou nehodu na cestě k uvolňování napětí“ mezi oběma bloky.

Dánsko vyzvalo ke svolání Rady bezpečnosti OSN, která následně invazi odsoudila, Sovětský svaz ale rezoluci vetoval. Na půdě OSN se dále již o okupaci nejednalo, neboť Československo bylo po podpisu Moskevského protokolu donuceno požádat OSN o zastavení jednání o intervenci vojsk.

Rakouský kancléř Klaus v prvním vystoupení po invazi událost nekomentoval a zdůrazňoval především rakouskou neutralitu. Rakouský ministr zahraničí Waldheim ve snaze nerozzlobit si Sověty kritizoval rakouská média, že o invazi informovala jednostranně.

Německý kancléř Willy Brandt pronesl 25. srpna 1968 v rozhovoru pro televizi ZDF tyto věty: „Obdivujeme důstojnost sousedního národa, který to neměl v minulosti lehké a který chce jít svou vlastní cestou a rozhodovat sám o sobě. Navzdory všem skličujícím událostem těchto dní se ale ukazuje, že existují situace, kdy ideje jsou stejně silné jako divize.“

Vlak plný rušiček

21. srpna vyrazil ze SSSR přísně tajný zvláštní vlak se speciálním nákladem. Ve vozech byla naložená telekomunikační technika určená k zaměňování a rušení pozemního rozhlasového a televizního vysílání. Plánovači invaze totiž velmi dobře tušili, že masmédia mohou sehrát v nadcházejícím obsazení Československa klíčovou roli, a pokud by se obsah vysílání vymkl kontrole, mohlo dojít k tomu, čeho se Brežněv snažil za každou cenu vyvarovat – podněcování obyvatelstva k odporu, ale hlavně nechtěné publicitě ve svobodném světě.

ČECHOSLOVÁCI UKÁZALI, ŽE ZA SVOBODU CHTĚJÍ BOJOVAT. FAKT, ŽE JIM TO NEBYLO UMOŽNĚNO, JE VĚC ZCELA JINÁ.

Tajný vlak nezůstal v utajení dlouho. V pátek 23. srpna ve 12:20 odvysílal rozhlas výzvu železničářům, aby udělali vše, co zabráni jeho jízdě do Prahy. Tou dobou stál vlak před Českou Třebovou. Modrá armáda se činila.

Došlo i na rukojmí

Celý dispečerský aparát a výpravčí ve stanicích dělali vše možné i nemožné, aby vlak nepustili dál. Vymýšleli si různé dopravní důvody, simulovali mimořádnosti jako například roztržení nákladního vlaku na širé trati. Do sobotního večera se vlak plný rušiček posunul jen do Opatovic. Jenže to už okupantům docházela trpělivost a začali

vyhrožovat, že pokud okamžitě nevyjedou, vynutí si volnou cestu násilím, k čemuž opravdu došlo. Rusové si jako rukojmí vzali dva dispečery z Hradce Králové, kam si pro ně dojeli autem. Když se v neděli 25. srpna v půl druhé ráno dal vlak skutečně do pohybu, vypadalo to na konec hrdinství a začátek konce svobodného vysílání, ovšem dál než do Lysé nad Labem vlak opět nedojel. Velitel vlaku pochopil, že se do Prahy po kolejích asi nedostane, a proto nejdůležitější vybavení z vlaku nechal naložit do vrtulníků. Rukojmí přežili bez úhony.

Nebylo to zbytečné

Příběh sovětského vlaku je pouze jedním z příkladů, jak se občané této země snažili zkomplikovat okupantům jejich úkol. Semknutost národa se projevovala takřka na každém kroku. V Praze byly vápnem zabíleny názvy téměř všech ulic, směrovky u silnic buď úplně zmizely, nebo byly záměrně otočeny do opačných směrů. Téměř všude se objevovala protisovětská hesla, zpočátku docházelo i k pokusům o dialog s posádkami tanků a vysvětlování, že v ČSSR žádná kontrarevoluce není. Z dnešního pohledu se takové snažení může zdát jako úsměvné, protože bylo jasné, že vojska se v malém Československu ani neztratí, ani se neotočí a nevydají zpět. Rozhodně to ale nebylo zbytečné. Čechoslováci ukázali, že za svobodu chtějí bojovat. Fakt, že jim to nebylo umožněno, je věc zcela jiná. A kolik z nich ohnulo hřbet během následné normalizace, je příběh úplně odlišný. Na každý pád 21. srpen 1968 zůstane už navždy dnem plným slz pro Československo, které nakonec ronil celý svět. Bohužel ale jen to... ■

Z VAŠEHO ALBA

Karel Pokorný Matoucí barikáda

Živou barikádu s dvojjazyčnou výzvou k odchodu vytvořili občané Jičína na Husově třídě. Svou aktivitu vylepšili změnou stanovišť, kdy na křižovatce přebíhali a uzavírali ulice na všechny strany, čímž mátlí vojenské kolony. Já tehdy jezdil s malým motocyklem, který mi dobře posloužil při rozvozu transparentů. Nápis Nezradíme jsem měl na prsou a na zádech Nedáme tě! Oba jsem po sametové revoluci věnoval do jičínského muzea.

Roman Jeschke

Až nám hvězdy zhasnou...

Na snímku, který jsem dostal od jednoho známého – výpravčího, je nádraží Hodslavice-Hostašovice v srpnu 1968. Dnes ho známe už jen jako Hostašovice. Jak je patrné z fotografie, názvy stanic po celé zemi byly v té době zamaskovány kvůli utajení. Náзор místních obyvatel na dění v zemi však na zdech budovy nešlo přehlédnout. I českou vlajku nechali na znamení smutku stáhnout na půl žerdi.

Jan Dvořák

Náhradní díly k tankům nevedeme!

Nejen ve velkých městech se manifestovalo proti invazním vojskům. Snímek ze srpna roku 1968 jsem pořídil na náměstí v Žamberku, kde jsem trávil prázdniny jako žák jedné pražské základní školy. Pohledy na některé popsané výlohy obchodů s nápisy „Včera draží dneska vrazi!“, „Dubčekovi slunečníci, Novotnému šibenici“ nebo „Náhradní díly k tankům nevedeme“ dávaly najevo, co si lid myslí o okupantech ze spolku Varšavské smlouvy.

Pro nejbližší čísla magazínu
vyhlašujeme následující témata:

č. 8/2018:
Rok 1975, Normalizace
uzávěrka zaslání 11. července

č. 9/2018:
Rok 1989, Sametová revoluce
uzávěrka zaslání 8. srpna

Staňte se spolutvůrci této rubriky!

Fotografie korespondující s časovým obdobím doplněné několikařádkovým popisem (datum a okolnosti pořízení – zejména místo, zobrazení aktéři atd.) posílejte elektronicky (naskenované) přes webové rozhraní www.cdprovas.cz (záložka soutěže/100 let spolu). Každý uveřejněný snímek bude honorován částkou 600 Kč.

ČEK MEJD 1965

TEXT: JOHANA KVÍTKOVÁ

PEXESO

PEKelně SE SOustředí!

To je povinnost, chceme-li být úspěšní ve hře, kterou všichni, snad bez výjimky, známe už od dětství. Někteří kritici rádi připomínají, že princip této karetní hry je podobný jako u dalších her ve světě, které vznikly před pexesem. Autorem myšlenky i samotného názvu dnes tak rozšířené hry je ale bez diskuze Zdeněk Princ. Český umělec, který ještě jako elév ve sklářské dílně spolupracoval i na mozaice Maxe Švabinského v chrámu sv. Víta, měl vždy nadání pro vymýšlení novinek. A tak se mu při skládání sklíček zrodil v hlavě nápad na vědomostní vystřihovánky, kterým říkal obrázková mozaika.

K uvedení hry na trh ale došlo až v roce 1965. Nápad se zalíbil ČTK, která iniciovala vydání hry v Pressfotu. V té době před ČTK stávaly fronty fanoušků toužících po fotkách Vinnetoua a Old Shatterhanda. Výtvarník František Sodoma tak zpracoval kresby inspirované fenoménem mayovek a panu Princovi byl smluvně určen podíl 1 % ze

zisku. Stačilo už jen vymyslet údernější název. V té době byla populární televizní soutěž Pekelně se soustředí a právě tato tři slova dala nakonec vzniknout akronymu PEXESO.

Nikdo tehdy netušil, jakou „díru do světa“ hra udělá. První náklad 10 000 kusů byl prodán během několika hodin. Oblíbenost a úspěch pexesa stoupaly. To však neplatilo v případě Zdeňka Prince. Po událostech v srpnu 1968 nové vedení v Pressfotu označilo smlouvu o podílu autora za neplatnou a i přes (pro autora) kladný soudní verdikt byl Princ nakonec exekučně donucen vzdát se autorství i všech dosud vyplacených honorářů. Následující léta žil s minimálním platem a splácel dluhy. Ochranné známky se ale přece jen dočkal, po sametové revoluci. Do té doby se však vytisklo tisíce druhů pexesa a málokdo ví o jeho autorství. A pan Princ? Soudy prý už nemají smysl a je rád, že jeho hra stále baví všechny generace.

PO LVÍ STOPĚ KOLEM ČESKA

Oslavme 100 let republiky pořádnou jízdou.
Vytvořme společně největšího lva.
Šlápněte do pedálů s námi!

**Vyhrajte jednu z mnoha
hodnotných cen.**

Více informací na
www.lvistopa.cz

CESTO VÁNÍ PO ČR

FOTO: JAN CHALOUPKA

TÁBORSKO

Po dokončení modernizace úseku ze Sudoměřic do Votic překonají vlaky vzdálenost mezi Prahou a Tábořem za hodinu. Dnes můžeme z okna Jižního expresu obdivovat novou dominantu u Chotovin – ocelový most s estakádou přes dálnici D3.

Od Tábora až k nám, cestička jako mlat... Možná si zabroukáte tuto lidovku ve vlaku, až budete přijíždět na tábořské nádraží. Dobrou náladu vám nepokazí ani prohlídka města. V Táboře mají na výletníky dobře políčeno. Pečlivě udržované památky nejsou jediným turistickým lákadlem.

FOTO: MUZEUM ČOKOLÁDY A MARCIPÁNU TÁBOR

LETNÍ VÝLET DO TÁBORA, který si užije celá rodina

TEXT: TOMAŠ REZEK FOTO: INFOCENTRUM MĚSTO TÁBOR

Město Tábor je neodmyslitelně spjato s husitstvím a Janem Žižkou. Jméno slavného vojevůdce nese i hlavní tábořský rynek v historickém centru města. Lemují ho malebné měšťanské domy a v jednom z nich hned vedle Staré radnice najdete informační centrum. V „íčku“ vás na toulky po městě vybaví mapkou s vyznačeným prohlídkovým okruhem po nejvýznamnějších památkách nebo vám půjčí oproti záloze audioprůvodce. K mání jsou i GPSky. Pro rodiny s dětmi tu totiž připravili hru na bázi geocachingu s názvem Kačeři v Táboře. V informačním centru získáte leták s otázkami a souřadnicemi GPS, kde hledat odpovědi. Za správné vylustění pak děti dostanou malou odměnu.

Do podzemního labyrintu

Pokud nemáte závratě, nenechte si ujít vyhlídku ze 75 metrů vysoké věže kostela Proměnění Páně na hoře Tábor. Jen počítejte s tím, že budete muset zdolat na dvě stě schodů. Dost možná ještě poutavější pohled na tábořské Staré Město se vám naskytne z věže Kotnov, která je pozůstatkem stejnojmenného hradu, zaniklého po požáru v roce 1532. Ze závratných výšek se můžete vydat na prohlídku tábořského podzemí. Ve Staré radnici najdete nejen působivou expozici vyprávějící příběh husitství, ale také vchod do labyrintu vzájemně propojených městských sklepů. Nevšedním zážitkem jsou kostýmované prohlídky podzemí, které se o prázdninách konají každou sobotu od 13 hodin.

FOTO: DĚTSKÝ SVĚT S MĚŠKOU

FOTO: SDRUŽENÍ HOUSOVÁ MŮVA

Pojďte s námi za pohádkou...

Na Žižkově náměstí za kostelem najdete ještě jednu podzemní expozici, kam zavítejte s dětmi. Tedy pokud se jen tak něčeho nezaleknou. Ve Strašidelném podzemí natrefíte na upíry, bílou paní, kata, alchymistu nebo mumii. S malými strašpytli raději rovnou zamiřte do sousedního Skřítkova s o poznání líbeznější atmosférou. A jestli máte caparty, kteří milují pohádky a vláčky, pak jim dopřejte i návštěvu Dětského světa s mašinkou v Klokotské ulici. Vynechat byste neměli ani prohlídku nedalekého Muzea čokolády a marcipánu v Kotnovské ulici se sladkými modely pohádkových bytostí, slavných aut nebo třeba Mr. Beana v životní velikosti. Na památku si můžete sami vyrobit pralinky.

Středověk na vlastní kůži

V centru Tábora jsou takřka na každém rohu turistické ukazatele, takže nezabloudíte ani bez mapy. Příjemná cesta vede přes Holečkovy sady k Housovu mlýnu – zážitkovému husitskému skanzenu, kde se o prázdninách v sobotu a neděli konají Husitské víkendy plné zábavy a soutěží pro malé i velké. Prohlédnout si můžete také unikátní filmovou zbrojnicí s více než třemi tisíci exponáty všech historických epoch. Hladové krky nasytíte a trýznivou žízeň uhasíte v krčmě, v níž lze doslova ochutnat středověk. V horkých letních dnech si do batohu nezapomeňte přibalit plavky a výlet do Tábora zakončete vodními radovánkami v Jordánu – nejstarší údolní nádrží ve střední Evropě. ■

TIP

VLAKEM DO TÁBORA

Ať už se chystáte na výlet do Tábora odkudkoliv, nejvýhodnější vlakové spojení si snadno vyhledáte na www.cd.cz nebo prostřednictvím bezplatné mobilní aplikace Můj vlak. V Táboře zastavují Jižní expresy, které vás do druhého největšího jihočeského města dopraví po kolejích z Prahy už za hodinu a 16 minut, z Českých Budějovic vám jízda zabere asi tři čtvrtě hodiny. Od března do října je na tábořském nádraží v provozu půjčovna kol ČD Bike. Od vlaku se tak můžete vydat na toulky po městě nejen po svých, ale i v sedle bicyklu. Ceník a podmínky zapůjčení najdete na www.cd.cz/cdbike.

Dvanáct piv a tři tisíce mečů

Konečně máme po zkouškách! To znamená volno, klid a svobodu. Ale taky učení se na státnice, které nás za dva týdny čekají. A co dělá takový student, kterého tlačí termín? Nechává všechno na poslední chvíli! Ale abychom neseseděli jenom doma, rozhodli jsme se vyrazit na výlet do filmařské zbrojnice.

TEXT A FOTO: EVA SOVKOVÁ

Naši výletnickou partu tvoří vždy stejný tým – já, můj přítel Lukáš, kamarádka Lucka a její drahá polovička Štěpán. Role máme spravedlivě rozdělené – Štěpán vede a my chodíme za ním. Má totiž vynikající orientační smysl. Jenže taky má hodně rád pivo, takže je potřeba napřed někam dojít, než si sedneme do hospody, jinak je nám jeho smysl pro orientaci na houby.

Jako „správní trempíci“, jak nás Štěpán označil, jsme se rozhodli jet do Tábora vlakem. Z Prahy jsme za hodinku a kousek v Táboře a vydáváme se směrem k Housovu mlýnu. Jdeme tam s vidinou středověké krčmy a filmové zbrojnice, která čítá více než tři tisíce zbraní, štítů, brnění a vůbec všeho, co můžete vidět v historických filmech. A to samozřejmě kluky láká ze všeho nejvíce.

Když přicházíme na místo, zjišťujeme, že průvodce dorazí až za hodinu. Volný čas hodláme věnovat alespoň krátké prohlídce města, jenže Štěpán si v nestrážném

okamžiku stíhá objednat pivo v místní krčmě, takže máme smůlu. Po hodině a několika pivech (a že ho mají fakt dobrý) se nás ujímá mladý průvodce a vede nás po dřevěných schodech do místnosti plné zbroje.

Hned na začátku prohlídky se nás pokouší dostat dotazem, jestli víme, proč mají halapartny pod bodákem střapce z vlny. Překvapivě pro něj zazní z naší strany správná odpověď (tedy ze strany kluků, protože my s Luckou konsternovaně zíráme na koňskou zbroj visící ze stropu), že to je kvůli tomu, aby po zbrani nestékala krev. To nečekal, že jsme takoví experti! Tedy do doby, než pokládá druhou otázku.

Zajímá ho, jak dlouho podle nás trvá vyrobit jeden plastový meč. Paní, která se k naší skupince přidala (a taky toho pravděpodobně potom dost litovala), odhaduje dva dny. Plete se jen o dva dny bez tří minut! Těsně vedle.

Pro naše kluky je prohlídka tak trochu jako druhé Vánoce. S obdivem koukají na stojany plné mečů, šavlí a štítů z filmů Knightfall, Van Helsing nebo českého snímku Bathory. Nás s Luckou zajímá spíše brnění z pohádky Ať žijí duchové nebo meč s podpisem Jackieho Chana.

Na závěr prohlídky přichází ta nejlepší část – možnost si cokoli vyzkoušet. A to je něco pro studenty posilněné pivem! A tak si každý vyprosíme pěknou přílbu a zbraň do ruky a necháváme se (jako správní turisté) vyfotit na památku. Pokud se rozhodnete do filmové zbrojnice vydat, mám pro vás jeden tip: Až se průvodce zeptá, z čeho jsou vyrobeny hroty turnajových dřevců, řekněte, že ze špaget. Zaválíte! ■

ROZHLÉDNI SE PO KRAJI

Tahle Hýlačka už neshoří

Rok 2012 nezačal pro tábořský Klub českých turistů zrovna nejlépe. Během všeobecného probírání se z novoroční kocoviny lehla popelem nejstarší česká dřevěná rozhledna Hýlačka. Zda se tak stalo rukou žháře, či následkem silvestrovské zábavní pyrotechniky, se můžeme dodnes jen domnívat.

TEXT A FOTO: MICHAL MÁLEK

Historie rozhledny nad tábořskou místní částí Větrovy sahá do počátků vzniku samostatného Československa. Stavba projektovaná tábořským rodákem a velkým patriotem Ing. arch. Theodorem Petříkem svým vzhledem odkazovala na silnou vazbu zdejšího regionu s husity. A výsledné podobnosti s husitskou hláskou se natolik líbilo, že v obdobném duchu byla později postavena také Týršova rozhledna v Žamberku.

Na slavnostní otevření Hýlačky, která v dozvucích euforie ze vzniku první republiky byla pojmenována jako Rozhledna svobody, dorazilo přes 500 návštěvníků. Až později se pojmenování ustálilo pod pragmatičtěji poja-

tým názvem odvozeným od návrší, na kterém byla postavena. Výška 18 metrů byla díky holému vrchu Hýlačky zcela postačující. Jistou zajímavostí bylo, že pata rozhledny se nacházela v totožné výšce jako vrchol věže tábořského kostela Proměnění Páně. Výhledu na město tak nic nebránilo.

Od konce druhé světové války, během které objekt využívali němečtí vojáci jako pozorovatelnu protivzdušné obrany, rozhledna sloužila turistům až do roku 1967. Tehdy v ní Svazarm zřídil radiostanici a veřejnosti objekt uzavřel. Po sametové revoluci se rozhledna vrátila pod správu tábořských turistů. Objekt si na několik měsíců vyžádal nutné opravy

Výška: 525 m n. m.

Výhled: město Tábor, Šumava, Novohradské hory

Vrchol: okraj obytné zóny se sportovním areálem

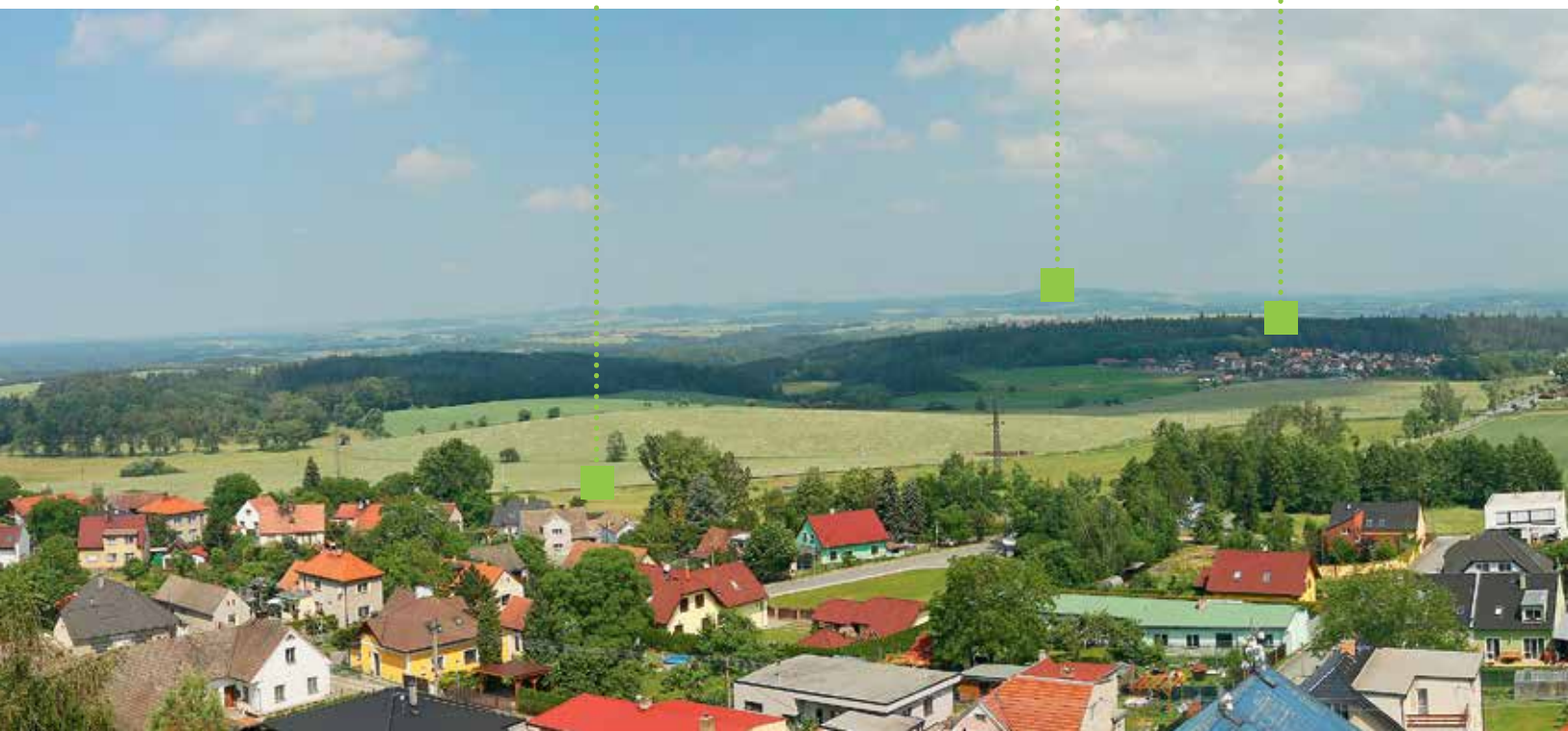
Nejbližší zastávka: Horky u Tábora

Výstup: snadný

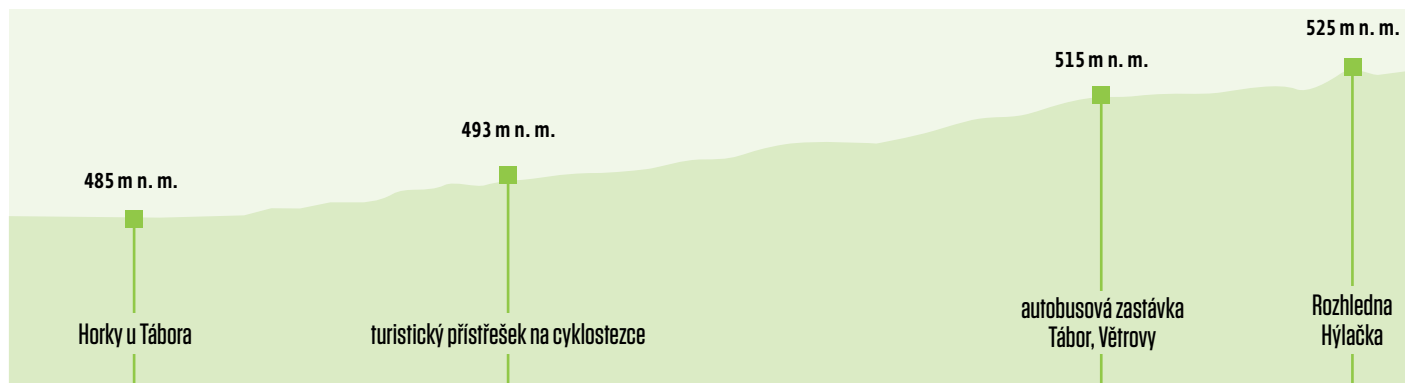
trať Tábor – Bechyně

Vlašimská pahorkatina

lesopark Pintovka

VÝŠKOVÝ PROFIL

a odtěžení přerostlých okolních stromů brání cíci výhledu na Tábor. Ministerstvo kultury jej později zhodnotilo jako historicky významný a prohlásilo za kulturní památku.

Záhy po požáru, jehož následkem nezbylo z původní rozhledny téměř nic, se rozběhla sbírka na stavbu nové. Z pokladniček instalovaných v blízkém okolí, dárcovských sms či kulturních a společenských akcí pořádaných na podporu výstavby se postupně podařilo nashromáždit 800 tisíc Kč. Zbytek finančních prostředků pokryl příspěvek města Tábora, Jihočeského kraje a pojistné plnění za původní rozhlednu.

V architektonické soutěži byla v roce 2012 původně vybrána betonová stavba architekta

Ladislava Mládky. Narazila však na silný odpor veřejnosti i finanční limity KČT Tábor, takže realizace se nakonec dočkal až v pořadí třetí návrh architekta Davida Grygara. Dřevo tak nakonec nahradila ocel a tradiční tvary vystřídala soudobá vzdušnost. Celková výška poskočila s ohledem na okolní vegetaci na 36 metrů a vstup se díky turniketům stal bezobslužným.

Nová Hýlačka je dnes víc než důstojnou nástupkyní původní dřevěné stavby a výhled na Novohradské hory, Šumavu či jadernou elektrárnu Temelín za cestu do Tábora i na 25 metrů vysokou vyhlídkovou plošinu rozhodně stojí. Navíc z vlakové zastávky Horky u Tábora to k ní máte slabých 20 minut chůze. ■

SPOJENÍ

Z Prahy

Jižním expresem nebo rychlíkem s přestupem v Táboře

Z Českých Budějovic

Jižním expresem nebo rychlíkem s přestupem v Táboře

Z Plzně

rychlíkem s přestupem v Ražicích a Táboře

Horky

Pražské předměstí

kostel Proměnění Páně

Sezimovo Ústí

MICHAELA
BUGRISOVÁ
#BACKPACKLADY

Jsem vášnivá cestovatelka, která miluje lidi, autentičnost, tradice a dobré jídlo. Zavedu vás na méně známá či skoro zapomenutá místa a ochutnáte se mnou místní mňamky.

Pro lokální produkty dojedu i na kole

Pokud platí tvrzení, že láska prochází žaludkem, pak jsem se zamilovala do Tábora. Tímto jej pasuji na jihočeské gastroměsto, kde ochutnáte jednu delikatesu za druhou počínaje živým vínem, přes lokální i například ujgurskou kuchyni, koňské klobásy až po nejlepší zmrzlinu v Česku.

Ovinném baru Thir jsem se dozvěděla z doslechu. Tento podnik prý vede jeden nadšenec, který mimo jiné rád vyhledává nové dodavatele na kole. Za lokální suroviny pak považuje ty, pro které je schopný „došlapat“. O tom ale později, protože prvotní myšlenkou Honzy Čulíka bylo nabízet zákazníkům živá vína.

Těm úplně propadl, což je hodně znát z jeho projevu. „Co si mám pod tím vlastně představit?“ ptám se neznale. On na chvíli odběhne a vrací se s lahvemi vína. Nejprve ochutnám to běžné, jaké všichni známe, a poté pro porovnání víno živé. Na pohled je kalné a výrazně voní. Dozvídám se, že se vyrábí z bio hroznů a do procesu výroby

vinař minimálně zasahuje, pokud vůbec. I proto trvá zhruba rok, než ho ochutná první zákazník. Chuť každého takového vína je maximálně autentická, což zároveň výrazně ovlivňuje půda, která vinohrad vyživuje. Liší se také designem lahve. Jsou plné barev a nápaditých motivů, některé připomínají hipster styl. Vinař do ní dává svou osobnost. U nás je takových vinařů asi 20, takže jde o unikátní záležitost. „Se všemi se znám, máme osobní vztah,“ říká Honza.

Z farmy až na talíř

Baví ho propojovat město s venkovem, což vystihuje i věta z webových stránek Thiru: Jsme posedlí vyhledáváním nových a kvalit-

ních dodavatelů v nejbližším okolí Tábora. Mezi nimi je rodina Burziková, která vyrábí koží sýr. Honza vypráví, že ještě před 3 lety měli pouze 5 koz a že se jejich stádo rozrostlo už na 100. Pan Kořenek ho zásobuje zeleninou, Roman Liška masem a uzeninami. A Rybčák? Hádejte... Ten dodává siveny! S paní Janou Hruškovou se potkal na kurzu semínkaření. Stali se nejen přáteli, ale začal z její farmy odebírat dýně. A tak by se dalo pokračovat...

Vyladěné menu každý týden

Ze všech těchto lokálních surovin připravují v Thiru zajímavé a chuťově vyladěné menu. Obědové se týden co týden liší. Já jsem měla

Tipy místních

Řeznictví U Čadilů se specializuje na koňské uzeniny!

V Táboře má dlouhou historii a dobrou pověst. Na koňský salám se tu dříve stály dlouhé fronty, což připomíná historická fotografie umístěná ve výloze. I dnes ale nachází své příznivce, kteří se na specifickou pochoutku sjíždějí z velké dálky. Koňské řeznictví najdete v Radnické ulici.

Jediná, avšak nejlepší ujgurská kuchyně!

Kluci pocházejí z Kazachstánu a srdce místních si už dříve získali skvělými šašliky. Teď toho nabízejí v restauraci Rafariz mnohem více. Vyzkoušejte tradiční pokrmy ze skvělých domácích nudlí. Těsto na ně pracně připravují až několik hodin. Hlasité bouchání z kuchyně signalizuje, že zrovna speciální technikou natahují nudle až do 50 metrů!

Řemeslná zmrzlina z Moccacafé dobyla Česko i Evropu.

Vyhráli národní kolo a postoupili na zmrzlinovou „olympiádu“ do Bologny, odkud si odnesli prestižní novinářské ocenění za prémiovou zmrzlinu Paris Breast. Zákazníci také milují jejich angreštovou, na kterou si nechali křížením červené a bílé odrůdy vyšlechtit růžový angrešt. Zmrzlinu dělají z dobrých surovin a s dobrou náladou.

šťěstí na kulajdu ozdobenou bramboráčkem, který její sousto znevědnil křupnutím, a celkově byla famózní! Večerní nabídka bývá po dobu jednoho měsíce tematická. Sestavují ji na střídačku dva přední čeští kuchaři a tu pak naučí vařit stálého kuchaře. Zpracovali celé prase mangalici od pana Civína, ze kterého ochutnávám trhané kousky v domácí housce. Bez chybičky! Zajímavostí je, že pan Civín učí biologii a matematiku a mimo to chová maďarské plemeno prasete, jehož maso chutná jinak. Připomíná zvěřinu a považuje se za delikatesu. V Maďarsku jej přidávají třeba do uheráku.

Líbí se mi, že v meníčku vidíte jméno do-
davatele, tudíž
personalizované nejsou pouze
vztahy Honzy
a farmářů. Díky
silným osobním
vazbám tábořského
nadšence vznikl festival
Bottled Alive, kdy do jižních
Čech každoročně přijedou významní vinaři
ze zahraničí zaměřeni na živá vína, nebo
gastrofestival Naše chuť. Milovníkům piva
z lokálních minipivovarů je určena hospoda
Výčep. ■

Z OKNA VLAKU

Krajinou, kde čaruje příroda Z TÁBORA DO HORNÍ CEREKVE

Dejte vale městu a vyjeďte si vlakem do přírody. Kam? Z Tábora do Horní Cerekve kličkují koleje malebnou zvlněnou krajinou plnou lesů a rybníků, která nezklame. Okolí trati je protkáno sítí značených tras, po nichž se můžete vydat třeba k Chýnovské jeskyni nebo k rozhledně na Křemešniku.

TEXT: TOMAŠ REZEK FOTO: MICHAL MÁLEK

V létě není nic neobvyklého, když ve vlaku na této trati natrefíte na houbaře nebo výletníky, kteří se jedou vydovádět k vodě. Už brzy za Tábořem, až se vlak ztratí v lesích, můžete zahlédnout skrz stromy kemp u Knížecího

rybníka. Od zastávky Smyslov je to k rybníku asi 500 metrů. V horkých letních dnech nabízí vítané osvěžení také Chýnovská jeskyně, kde se teplota pohybuje mezi pěti až devíti stupni. Od nádraží v Chýnově vás k ní dovede modrá

turistická značka (3 km). Železniční zajímavosti trati jsou čtyři kamenné obloukové viadukty, po nichž vlak projíždí u Chýnova. Ten, který se klene přes údolí Močítka, je největším kamenným mostem v Čechách a také technickou

Konečná stanice úzkokolejky

← Pořín – Obrataň →

Nádraží v Obratani slouží také jako konečná stanice úzkorozchodné železnice z Jindřichova Hradce. Provoz na této romantické trati byl zahájen na Štědrý den roku 1906. Dnes na ní zajišťují dopravu Jindřichohradecké místní dráhy a jízda po železnici dlouhé 46 km trvá asi hodinu a půl. Jízdenku koupíte ve vlaku. Pokud pojedete až do Jindřichova Hradce, zaplatíte 36 Kč. Pro děti a seniory stojí jízdné polovinu. Na úzkokolejce vám přepraví i jízdní kolo (40 Kč). Více informací na www.jhmd.cz.

24
km

Kostel sv. Tomáše Becketa

← Leskovice – Nová Cerekev →

Jméno městyse Nová Cerekev je odvozeno od slova „cierkev“, kterým se ve středověku označoval dřevěný kostel. Dřevěnou svatyni v Nové Cerekvi později nahradila gotická stavba a ta byla v polovině 18. století přestavěna nákladem Voračických z Paběnic na barokní kostel sv. Tomáše Becketa. V Česku se nacházejí jen dva kostely zasvěcené sv. Tomáši Becketovi – arcibiskupovi, který byl zavražděn rytíři anglického krále Jindřicha II. v katedrále v Canterbury. Ten druhý najdete v Mohelnici na Moravě.

39
km

Novocerekevská synagoga

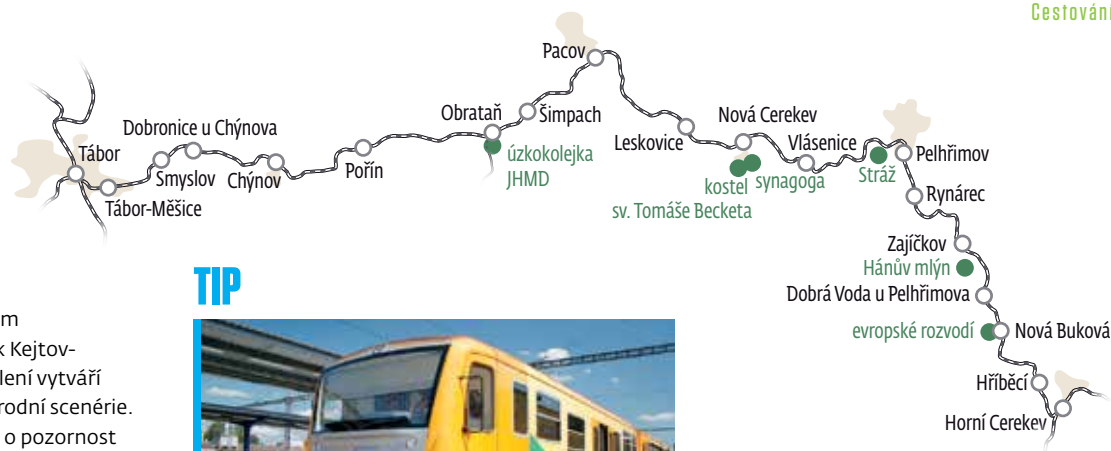
← Leskovice – Nová Cerekev →

Před čtyřmi lety byla dokončena náročná a nákladná rekonstrukce synagogy v Nové Cerekvi. Slavnostního otevření se zúčastnil i izraelský velvyslanec. Městys získal další turistickou atrakci, která dominuje jeho severní části. Synagoga byla postavena ve stylu raného historismu s orientálními prvky v roce 1855. Po druhé světové válce sloužila jako sklad a dlouho chátrala i po roce 1989. Synagoga je v létě veřejnosti přístupná každý den kromě pondělí za poplatek 40 Kč (děti a seniři 20 Kč).

39
km

památkou. Po zhruba půlhodině jízdy dojde vlak do Obrataň, kde je možné přesehnout na úzkokolejku směr Jindřichův Hradec. Asi nejpěknější úsek trati se nachází mezi Šimpachem a Pacovem. Koleje tu sledují tok Kejtovského potoka, který s okolní zelení vytváří na mnoha místech poutavé přírodní scenérie. U Nové Cerekve se mocně hlásí o pozornost kostel sv. Tomáše Becketa a zablédnout můžete i novocerekevskou synagogu. V Pelhřimově objevíte další příležitost ke koupání – rybník Stráž. Pokud máte toulavé boty, od zastávky Zajíčkov se můžete vypravit po žluté značce na šest kilometrů dlouhou túru na Křemešník s poutním kostelem a 52 metry vysokou rozhlednou. U zastávky Nová Buková zaujme tabule upozorňující na místo evropského rozvodí Dunaj – Labe. Skrz lesy, kolem rybníka Samson a přes zastávku Hřibčíc pak už vlak dorazí do cíle cesty – na nádraží v Horní Cerekvi. ■

TIP

Část trati Tábor – Horní Cerekev, která má v jízdním řádu číslo 224, prochází jižními Čechami, větší úsek pak Krajem Vysočina. Na jednodenní síťové jízdenky Českých drah s platností v těchto regionech lze ale cestovat po celé této dráze. Pokud se tedy chystáte například na rodinný výlet o víkendu, můžete si zakoupit Skupinovou víkendovou jízdenku region Vysočina za 229 Kč a cestovat s ní neomezeně i mezi Tábořem a Horní Cerkví. Pro jakékoliv výletní plány vám nejvýhodnější vlakové spojení a jízdenku automaticky nabídne vyhledávač na www.cd.cz nebo mobilní aplikace Můj vlak.

Rybník Stráž u Pelhřimova

← Vlášence – Pelhřimov →

V létě láká k relaxování travnatá pláž rybníka Stráž, který se nachází jihozápadně od Pelhřimova. Z centra města k němu vede žlutá turistická značka. Na břehu rybníka, který je vyhledávaný i mezi rybáři, nechybí dětské hřiště a občerstvení. Zajímavá událost se na rybníku Stráž stala za války, v dopoledních hodinách 21. dubna 1942, kdy na jeho hladinu muselo nouzově přistát německé letadlo Arado Ar 196. Po dvou dnech byl tento cvičný hydroavion z Kielu rozebrán a odvezen.

50
km

Malebný Hánův mlýn

← Zajíčkov – Dobrá Voda u Pelhř. →

Po pravé straně ve směru jízdy do Horní Cerekve můžete za Zajíčkovem z okna vlaku vidět několik rybníků zásobených vodou z potoka Podlesník. Uprostřed rybníků obklopený krásnou přírodou stojí nedaleko železniční trati Hánův mlýn. První písemná zmínka o mlýně se datuje rokem 1640, kdy se v něm konala svatba Jiříka Cupky z Dlouhé Vsi. Dnes je mlýn využíván jako penzion se třemi apartmány a hosté oceňují nejen klidné a malebné prostředí, ale také možnost svést se po rybníce v loďce.

58
km

Rozvodí v Nové Bukové

← Dobrá Voda u Pelhř. – N. Buková →

Novou Bukovou prochází tzv. hlavní evropská rozvodnice. Jde o pomyslnou čáru, která vytváří hranici mezi povodími. Poměrně výrazné tabule s touto informací si můžete všimnout u zastávky vlaku a na rozvodí Dunaj – Labe upozorňuje i tabulka na štítu strážního domku. Řeka Labe ústí do Severního moře, Dunaj vtéká do Černého moře, a tak se říká, že kapky deště, které stečou ze severní části střechy strážního domku v Nové Bukové, odtečou do Severního moře a z té jižní do Černého moře.

62
km

Středomořská perla na břehu Lužnice

Jedním z hlavních turistických lákadel v Sezimově Ústí u Tábora je bezesporu letní sídlo Hany a Edvarda Benešových. Není divu. Přestože během své téměř devadesátileté existence prošla vila mnoha více či méně zdařilými úpravami, dnes máme to štěstí, že si její interiér a okolní zahrady můžeme prohlédnout v téměř stejné podobě, v jaké je dříve znal i bývalý československý prezident.

Před vilou se setkáváme s naší průvodkyní Alenou Hauptmanovou. „A čím začít? Čím jiným než historií...“ Benešovi do okolí Lužnice jezdili už během 20. let za Edvardovým bratrem, a proto se v roce 1929 rozhodli pro zakoupení pastvin nad soutokem Kozského potoka a řeky Lužnice. A skutečně nemarnili čas, o dva roky později už byla vila zkolaudována.

Ve stylu jižní Francie

Pískově žlutá fasáda, zelené okenice ani tvar střechy neodpovídaly tehdejší architektuře směřující v českých městech. První architekt Petr Kropáček tak na jedničku splnil přání manželů Benešových, aby dům připomínal spíše letní sídla ve Francii či Španělsku. Vila později prošla mnoha adaptacemi. Těsně před 2. světovou válkou byla dostavěna lodžie i sala terrena (venkovní sál). Po smrti Hany Benešové (1974) se však sídlo necitlivým zásahem proměnilo v rezidenci tehdejší vlády. Až v roce 2009 byl vile navrácen téměř původní ráz. Mobiliář vily

se dodnes z části zachoval, stavbě dominují světlé místnosti, všudypřítomná schodiště, hladké stěny a vestavěný nábytek.

Vášen manželů Benešových

Pokračujeme do zahrady, i když dalo by se říci spíše parku, prohlédneme-li si jeho rozlohu. Jeho autor Otakar Fierlinger vycházel ze zásad anglického krajinářství a využil přírodní hranice vytvořené vodními toky a Starotáborským lesem. Pozemek Benešových propojil s parcelami sousedů, a dal tak vzniknout rozsáhlému areálu plnému ma-

DOMY SLAVNÝCH

FOTO: JAN CHALOUPEK, ARCHIV DŮM A ZAHRADA

MANŽELÉ BENEŠOVI

lebných zákoutí doplněných plastikami a keramickými prvky. I svěží barvy vily přirozeně kontrastují s travnatou plochou a vzrostlými dřevinami. Zahradničení manželský pár miloval. Ve svahu po levé straně je z altánku hezký pohled na Lužnici. Stojí v místě velkého alpina, které původně Hana Benešová sama vybudovala. A jaký vztah měli majitelé k řece a vodním sportům? Z parku vede schodiště přímo k molu s malým přístavištěm, odkud si Edvard jako velký sportovec choďoval zaplavat i projet na loďce.

Nedalekému obloukovému svahu se skalkou na soutoku Kozského potoka a Lužnice se odpradávná říkalo Kazatelna, neboť z pahorku podle lidové pověsti promlouval k věřícím Jan Hus. Bývalý československý prezident si tu vždy přál být pohřben a ještě během svého života tu nechal vybudovat prostou kamennou hrobku podle projektu předního českého architekta Pavla Janáka. Rakev s ostatky druhého československého prezidenta i urna s popelem jeho manželky jsou na tomto místě uloženy dodnes. ■

LINEA ESENCE

ČAS JE RELATIVNÍ,
KRÁSA HODINEK VĚČNÁ

WWW.PRIM.CZ

MANUFACTURE
PRIM
1949

KLASIK ČD

"UŽ VÁM NIKDY NEUJEDE VLAK"

WWW.PRIM.CZ

PRAHA ◇ BRNO

Studenti
již od
79 Kč!

Výhodné jízdné
od 109 Kč

www.cd.cz

Denně 25 spojů.

Cena jízdenky od 109 Kč platí při použití In Karty se zakoupenou slevovou aplikací, studentské jízdné od 79 Kč při kombinaci In Karty a žákovského průkazu.

České dráhy
Národní dopravce

ČD Nostalgie |
Letní jízdy historických vlaků |

Můžete potkat ve vlaku |
Jitka Zikmundová |

Regionální dopravní systém |
Po Praze i okolí nejen s Lítačkou |

Rozjed'te to naplno s ČD

Na území Česka najdeme celou řadu železničních památek, díky kterým můžeme i dnes žasnout nad důvtipem předchozích generací. Aby však tyto střípky historie zůstaly zachovány i v naší paměti, je pro všechny zájemce během letošních prázdnin připravena opět bohatá nabídka nostalgických jízd po celém Česku.

Milovníci železniční historie i výletníci mohou od července až do září opět vyrazit na výlety vlaky taženými parními lokomotivami nebo historickými motorovými i elektrickými vozy. Jedním z největších lákadel je opět nasazení lokomotivy Bobinky a více než sto let starého elektrického vozu Elinka z dílny Františka Křižíka na naší první elektrizované trati, pravidelné jízdy Mattoni expresu z Karlových Varů až do Kyselky, Rožnovské parní léto, výletní vlaky do Lednice nebo například spojení z Prahy do Velkých Popovic po nově zprovozněné vlečce až do pивovaru.

Léto na Bechyňce

Trat' z Tábora do Bechyně se pyšní významným prvenstvím, Na žádné jiné veřejné trati na našem území nebyl elektrifikovaný provoz zahájen dříve než právě tady. Stalo se tak už v roce 1903, a Bechyňka tak letos slaví 115. narozeniny. Na další ročník vyhlídkových jízd z Tábora přes Slapy, Malšice, Sudoměřice

až do Bechyně a zpět vás opět zvou Bobinka s Elinkou. Zvláštní jízdy s Elinkou proběhnou ve dnech 5., 14. a 28. července, 11. a 25. srpna a 15. a 16. září. Před cestou si však nezapomeňte rezervovat místo v kterékoliv pokladně ČD, kapacita vlaku je omezená, a proto je rezervace místa povinná. Jízdy historickým vlakem vedeným Bobinkou proběhnou

je omezená, a proto je rezervace místa povinná. Jízdy historickým vlakem vedeným Bobinkou proběhnou

M 240.0, jemuž se v ajzboňáckém slangu přezdívá Singrovka. Železniční vlečka z Vojkovic nad Ohří do Kyselky byla zprovozněna už na konci 19. století, v roce 1935 však tudy přestaly jezdit osobní vlaky a využívaly ji jen nákladní spoje s minerálkami

Mattoni, až nakonec došlo k úplnému zastavení provozu. Pro vysoký zájem veřejnosti nechaly Karlovarské minerální vody v roce 2012 vlečku opravit a kromě pravidelných jízd tudy několikrát týdně posílají soupravu s minerální vodou. Mattoni expres pojede vždy v sobotu (v 9:30 h) až do 25. 8. 2018 ze stanice Karlovy Vary dolní n. přes Vojkovice nad Ohří a po vlečce až do Kyselky a zpět.

Rožnovské parní léto

I letos pojedou mezi Valašským Meziříčím a Rožnovem pod Radhoštěm parní vlaky. K příležitosti rožnovského Starodávného jarmarku, hudebního festivalu Valašské folkrockování a setkání řezbářů Hejův nožík pojedou v sobotu 7. července a 11. srpna vždy v čase 9:10 a 13:10 hodin z Valašského Meziříčí. Z Rožnova p. R. se vrací v 11.00 a 15.00 hodin. Jízda historickým vláčkem s parní lokomotivou zabere necelou půlhodinu.

Výletní vlaky do Lednice

Na své pravidelné cesty z Břeclavi do Lednice vyráží o víkendech a státních svátcích od 1. května do 9. září i historický motorový vůz Hurvínek. Nostalgickým vlakem se mohou zájemci svézt za krásami Lednicko-valtického areálu či třeba muzea TGM na Zámekském náměstí s výstavou Lednice dávná – Jak se žilo za tatínka Masaryka. Historické vlaky odjíždějí z Břeclavi vždy v 9:10, 11:10, 13:10 a 15:10. Zpět z Lednice pak jedou v 10:20, 12:20, 14:20

PLÁNUJETE JEDINEČNÝ VÝLET?

Načerpejte inspiraci v přehledu všech nostalgických jízd, který najdete na webových stránkách www.cd.cz pod odkazem ČD Nostalgie nebo Vlakem za zážitky. Zde najdete mnoho tipů a informací i o mnoha jiných akcích, které během sezony České dráhy pořádají po celé České republice.

a 16:20. Mezi Břeclaví a Lednicí zastavují vlaky ve všech stanicích i zastávkách. V rámci Dnů parního provozu motoráček nahradí 15. září parní vlak.

Na čepovaného Kozla do Popovic

Od 1. července se vrátily po 13 letech vlaky i na železniční vlečku mezi Strančicemi a Velkými Popovicemi. Vlečkou, která vznikla na počátku 20. století, se tehdy do velkopopovického pivovaru dováželo uhlí, ječmen nebo led a bednářské dříví, z pivovaru se pak distribuovalo po železnici pivo a sběrné suroviny. Motorový vůz řady 810 tudy bude jezdit každou neděli z pražského hlavního nádraží, ale budou pořádány i jízdy parních lokomotiv a jiných historických vlaků. Pro pivovar je obnovení vlečky velmi důležité, kromě pohodlné přepravy návštěvníků až do areálu pivovaru bude také možné znovu přepravovat pivo po železnici. Návštěvníci pivovaru se mohou těšit na prohlídkovou trasu, která představuje zajímavou a zábavnou formou historii i současnost pivovaru a jeho okolí. Součástí prohlídky je i ochutnávka piva a živý maskot kozel Olda. Jízdenky bude možné zakoupit online na www.kozel.cz a na pokladnách Českých drah. V ceně je zahrnuta zpáteční jízdenka, prohlídka pivovaru a krátká škola čepování v místní Kozlovně. ■

Nostalgií

vždy v sobotu i neděli, kdy nahradí vybrané pravidelné osobní vlaky, až do 16. září 2018 (vyjma 8. a 9. září z důvodu výluky). Během Léta na Bechyňce je připravený i pestrý doprovodný program v Bečyni a v Táboře, vyvrcholením budou slavnosti Tábořská setkání, které proběhnou třetí víkend v září.

Mattoni expres

Každou prázdninovou sobotu vyrazí z Karlových Varů až do lázní Kyselka historický vlak Mattoni expres. V Kyselce je možné navštívit Mattoni muzeum nebo absolvovat komentovanou prohlídku bývalých lázní. Cestující bude na výletním spoji vozit motorák řady

Po Praze i okolí nejen s Lítačkou

Od letošního léta mohou cestující ve Středočeském kraji a v pražské MHD využít rozšířenou službu při platbě za jízdné – Regionální dopravní systém. Co tato novinka přinese? Sami si zvolíte způsob platby včetně druhu karty, na kterou časovou jízdenku nahrajete. Už vám tedy bude stačit pouze jedna karta. To vše si zařídíte online!

MOBILNÍ APLIKACE

Už dnes si do svého mobilního zařízení můžete zdarma stáhnout aplikaci PID Info, která vyhledává spojení a nabízí další údaje o cestování v Praze a Středočeském kraji. Se spuštěním Regionálního dopravního systému se tato aplikace změní na PID Lítačka.

Co všechno bude umět?

- **Nákup všech druhů krátkodobých jednorázových jízdenek** platných od několika minut až po tři dny (v nabídce PID Lítačka zatím nebudou dlouhodobé kupony)
- **Pozdější aktivace jízdného až při nástupu do vozu**
- **Přeposlání jízdenky druhé osobě** s nainstalovanou aplikací PID Lítačka
- **Vyhledávání aktuálního spojení včetně výluk a omezení**
- **Zobrazení aktivní mapy zastávek** podle aktuální polohy uživatele
- **Přehled komerčních parkovišť a městských P+R**

K digitalizaci a propojení systémů pražské hromadné dopravy dojde během letošních prázdnin. Cestující dojíždějící ze Středočeského kraje budou moci konečně využít jeden platební systém pro celou jízdu, což jistě ocení všichni, kteří do Prahy a zpět dojíždí denně.

Vyberte si vlastního favorita

Každý si zvolí podle své potřeby nosič časové jízdenky. Buď jím bude jako dosud Lítačka, nebo nově také In Karta Českých drah. Dalším nosičem se stanou i platební karty Visa či MasterCard. Pokud využíváte služeb národního dopravce a In Kartou ještě nevlastníte, neváhejte si ji i díky této novince zařídit. Získáte tak navíc zajímavé slevy na cesty vlakem i mnoho dalších akcí.

Časové jízdné se bude nahrávat na platební karty nebo In Kartou ČD stejným způsobem jako na Lítačku – tedy přes e-shop Lítačky, který bude spuštěn během léta 2018. Jízdenku si můžete ale koupit i prostřednictvím e-shopu Dopravního podniku, který bude v nové podobě fungovat i nadále. Pokud nechcete využít možnosti online nákupu, vše potřebné si zařídíte také na některém z prodejných míst ve stanicích metra.

Výhody e-shopu

Internetový obchod Lítačka, který bude spuštěn na zcela novém webovém portálu, umožní nákup z pohodlí domova stejně jako e-shop Dopravního podniku. Budete si však moci koupit libovolnou časovou jízdenku (na 30 dní až jeden rok) podle vybraných pásem bez povinnosti aktivace jízdenky ve validátoru v pražských stanicích metra. Jízdenka bude automaticky aktivována do 60 minut po jejím zaplacení.

Tím ale výčet novinek nekončí. E-shop dále cestujícím umožní nastavit upozornění na vypršení platnosti kuponu, změnit nosič (karty) během platnosti kuponu či na jednu registraci spravovat více účtů, což ocení rodiny i firmy. ■

VÍCE INFORMACÍ NAJDETE UŽ BĚHEM PRÁZDNIN NA NOVÉM WEBU WWW.LITACKA.CZ

Setkejte se s legendou Pilsner Urquell

Každá země má své symboly. Mezi ty české bezpochyby patří plzeňské pivo, které inspirovalo více než dvě třetiny světových výrobců, jejichž piva podle českého originálu nesou označení pils. Chcete-li se podívat, jak vzniká tato ikona českého pivovarnictví, vydejte se do Plzně.

Pivovar Plzeňský Prazdroj denně navštěvují milovníci tohoto zlatavého moku z celého světa. Prohlídka je vede místy, kde se pivo vyrábělo od roku 1842, kdy bavorský sládek Josef Groll uvařil první várku do té doby neznámého typu piva – zlatavého spodně kvašeného ležáku. Zlatým hřebem prohlídky jsou pivovarské sklepy, kde se ochutnává nefiltrovaný ležák Pilsner Urquell. Ten vám načepují přímo z dubových ležáckých sudů.

Nefiltrovaný Pilsner Urquell teče proudem i na šalandách, saloncích ukrytých v labyrintu pivovarských sklepů. Šalandy dříve sloužily jako místo odpočinku sklepácké a bednářské chasy, dnes patří k oblíbeným zážitkům jak pro firemní, tak pro soukromé akce. Stojí za to vyzkoušet také školu čepování piva Pilsner Urquell, kde se pod vedením pivovarského odborníka dozvíte více o správné péči o pivo a vyzkoušíte si, jaké to je postavit se za výčep.

VÍCE INFORMACÍ NAJDETE NA WWW.PRAZDROJVISIT.CZ

Člen Skupiny ČD

DPOV, a.s.

PRACOVISTĚ:

• NYMBURK • OLOMOUC • PŘEROV • VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ • VESELÍ NAD MORAVOU

VOLNÉ PRACOVNÍ POZICE:

- IT SPRÁVCE/TECHNOLOG IT - Nymburk
- KONTROLOR KVALITY - Přerov
- MECHANIK ŽKV - Nymburk, Olomouc, Přerov
- NATĚRAČ - Valašské Meziříčí
- ÚČETNÍ - Nymburk
- ZÁSOBOVAČ - Nymburk

náborový příspěvek 50 000 Kč na pozice:

- ELEKTROMECHANIK - Nymburk, Přerov, Veselí n. Moravou
- ELEKTRONIK - Nymburk, Přerov
- NATĚRAČ/LAKÝRNÍK - Nymburk
- SPECIALISTA - TECHNOLOG ELEKTRO - Nymburk
- SPECIALISTA - KONSTRUKTÉR ELEKTRO - Nymburk
- SVÁŘEČ - Nymburk

PODPORUJEME:

- týden dovolené navíc,
- příspěvek na stravování, na penzijní a životní pojištění,
- příspěvek na rekreaci,
- možnost jazykového vzdělávání a další benefity.

Životopis s uvedením adresy, telefonických nebo e-mail kontaktů
zasílejte na adresu: novakovaa@dpo.cd.cz, tel.: +420 702 197 392

www.dpov.cz

MŮŽETE POTKAT VE VLAKU

Hranice překračujeme se sebevědomou samozřejmostí

Řada z nás vyráží na dovolenou do Rakouska, aniž by věděla, že marketingové kampaně, které lákají k návštěvě našich jižních sousedů, připravuje Česka. Že to nedává smysl? Ale naopak! Funguje to velmi dobře, protože Jitka Zikmundová zná touhy českých turistů dokonale díky svému předchozímu angažmá.

TEXT: VACLAV RUBEŠ FOTO: JAN CHALOUPKA

Jak se radní z Českého Krumlova dostane do rakouského turistického byznysu?

Pracovala jsem v oblasti turismu v Českém Krumlově, poté i na radnici tamtéž, takže k oblasti turistického ruchu mám velmi blízko. Přeshraniční vazby a kontakty mne vždy velmi bavily. Z pracovních vztahů se poměrně rychle vytvořily přátelské, a když jsem dostala nabídku pracovat v Horním Rakousku a spoluvytvářet turistické produkty v přeshraničním regionu Dunaj – Vltava, ráda jsem ji přijala.

Jaké jsou největší rozdíly v oblasti cestovního ruchu u nás a v Rakousku?

Rozdíly samozřejmě jsou, ale dobrou zprávou je, že se rychle stírají. U nás se velmi profesionalizujeme, máme nemálo šikovných lidí, kteří se nebojí a v turistickém ruchu úspěšně podnikají. A mají co nabídnout. Na druhou stranu je ale stále vidět, že Rakušané mají obrovskou zkušenost. Zatímco my budujeme moderní turistický byznys řekněme čtvrt století, oni s tím začali po druhé světové válce. V Rakousku tedy vyrostly celé generace turistických profesionálů, kteří u nás citelně chybí.

V čem konkrétně?

Například v tom, že v Rakousku se angažmá v turistickém ruchu do značné míry dědí z generace na generaci, a pokud má jeden rod ve vlastnictví hotel sto dvě stě let, je to hodně znát na atmosféře i přístupu k zákazníkům. Samozřejmě nekritizuji model, kdy si podnikatel koupí hotel jako investiční počin

a najme si manažera, aby mu vedl byznys, je to také způsob, ale chybí zkrátka tradice. Další zásadní rozdíl je ve financování. Rakousko má velmi propracovaný povinný příspěvkový systém, ze kterého je následně financován rozvoj turismu. Firmy podnikající v této oblasti jej respektují, a pokud ne, zákon stanovuje nemalé sankce. To by prospělo rozvoji turismu i u nás.

Jaké destinace pro trávení dovolené si vybírají Rakušané a jaké Češi a Moravané? Hledají každý něco jiného?

Nemyslím si, že by hledali něco jiného, nicméně je fakt, že turisté z Česka vyrážejí do Rakouska ve valné části většinou za kouzlem Alp. Horní Rakousko je v tomto ohledu vyhlášené, má dvě oblasti, které se primárně dostávají do hledáčku návštěvníků. Jednak je to region Salzkammergut, tedy Solné komory se svými průzračnými jezery, nad kterými se tyčí dvou až třítisícové vrcholy. Druhým cílem, který zatím není tak turisticky rozvinutý, ale o to autentičtější, je jihovýchodní oblast, kde je národní park s vápencovými horami. Osobně mi tato část Horního Rakouska velmi připomíná kanadské Rocky Mountains, pochopitelně v menším provedení.

Jak je na tom se zájmem turistů Linec?

Přece jen měl (a u leckterých Čechů stále má) pověst ne zrovna pohledného ocelového města...

Máte pravdu, že tato pověst Linec opravdu předcházela. Proto možná nejednoho čtená-

JITKA ZIKMUNDOVÁ

Žije v Českém Krumlově, kde je radní a byla místostarostkou, pracuje v Linci pro Hornorakouskou turistickou centrálu, vystudovala univerzitu v Salzburgu, mluví německy a anglicky, ráda čte historické romány a cestuje, když to jde, tak vlakem. Vysněná cesta po železnici je francouzským rychlovlakem TGV z Lyonu do Paříže.

ře překvapí, že Linec je dnes jedno z nejmodernějších a nejzelenějších měst celého Rakouska. Navíc nabízí řadu zajímavých kontrastů. Jen málo jiných sídel vám nabídne prohlídku ocelárny i s jejím historicky emotivním příběhem a v ten samý den třeba operu v jednom z nejmodernějších hudebních divadel Evropy. Linec se dívá do budoucna, což potvrzuje i další atrakce, muzeum Ars Elektronika, které je dokonalou prezentací možností vědy a techniky budoucnosti.

Jak pomáhá rozvoji turistického ruchu doprava? Je například znát na návštěvnosti Lince, že České dráhy provozují přímý expresní spoj z Prahy?

Pokud jde o globální pohled, tak obrovský skok se odehrál na pátečních linkách. Spojení Prahy s Vídní, ale i zmiňovaným Lincem je nesrovnatelně komfortnější než před několika lety. Zatím ale chybí větší podpora v regionální přeshraniční dopravě, která má velký, a zatím nevyužitý potenciál. Pokud jde o Jižní expres, pak je potřeba se mu věnovat, protože je to velká šance jak pro českou, tak pro rakouskou stranu. Je to skvělý počín, zdá se mi ale, že ho turistické centrály příliš nekomunikují a nezahrnují do plánů. Přitom podobně jako je jednoduché se dostat do Lince z Čech, tak to platí i opačně, ovšem pobídek z české strany není mnoho. Výsledkem je to, že většina turistů stále přijíždí autem. Motivací by určitě bylo

zkrácení doby přepravy, i když chápu, že je to primárně infrastrukturální záležitost, a nejen česká. Hodně by pomohlo i rozšíření projektů Park and Ride.

Častým cílem turistů jsou památky. Jak přistupují k péči o ně Rakušané ve srovnání s námi?

Jsem přesvědčená o tom, že česká památková péče je excelentní, jedna z nejlepších v Evropě. Navštívila jsem nemálo míst, takže srovnání mám. Samozřejmě se pečlivě dívám zejména v Rakousku a musím říci, že z použití některých materiálů by českému památkáři vstávaly hrůzy vlasy na hlavě. Příkladem budiž třeba císařská vila v Bad Ischlu. U českých projektů je vidět hloubka znalostí, cit pro detail včetně výběru materiálů. Na druhou stranu ale například tady (rozhovor vznikl v kavárně ve Fantově budově pražského hlavního nádraží – poznám-

ka autora) sedíme v krásně zrekonstruované kavárně, kterou v uvozovkách zdobí červeno-bílé neonové logo a po původním názvu, který je sám o sobě historickým dědictvím, není ani památky. Myslíte, že Rakušané by si nechali vzít značku Café Sacher...?

Pracujete v Rakousku, ale jste hlavně Jihočeška. Co byste přála své domovině?

Ono to možná bude vypadat, že to přeju hlavně sobě, ale jde mi zejména o možnosti pro všechny Jihočechy. Těm bych přála, aby měli možnost cestovat podobně komfortně jako do vnitrozemí i do Rakouska, Německa. Taková mobilita by rozšířila možnosti pracovního uplatnění, vzdělávání a ve svém důsledku by pomohla vyřešit problém s odlivem obyvatelstva z menších sídel do metropolí. Konečně by dostali možnost překračovat hranice se sebevědomou samozřejmostí, což si rozhodně zaslouží. ■

Národní den železnice letos uvítají v jižních Čechách

Předposlední zářijovou sobotu se ve světě plný moderní i historické železniční techniky promění Depo i nádraží v Českých Budějovicích. A protože píšeme letopočet 2018, bude tento svátek všech železničních fandů také příležitostí k připomenutí stoletého výročí vzniku Československa.

Sobota 22. září se blíží, a proto pokračují i přípravy největšího železničního svátku v Česku – Národního dne železnice. Ten jako každý rok nabídne všem návštěvníkům bohatý program v prostředí tří světů – Světa historie, změny a zábavy. Svět historie je ideálním místem pro všechny obdivovatele železniční techniky. Prohlédnete si více než dvě desítky parních a motorových lokomotiv, poslechnete si komentovanou prohlídku na točce nebo se svezete po okolí města speciálně vypravenými historickými spoji. Jízdenky na tyto vlaky si můžete zakoupit už dva měsíce předem v pokladnách ČD i u průvodčích ve vlaku nebo přímo v den konání akce.

Svět zábavy bude jako každoročně plný atrakcí pro děti, soutěží a chybět nebude ani nafukovací hrad, Vláček hráček nebo kinovůz s promítáním dětských pohádek. K dokreslení atmosféry je připraven doprovodný hudební program. Vyvrcholením celého dne však bude unikátní Noční vlaková show, při níž si připomeneme 100. výročí naší republiky. Lístky na show si můžete už nyní zakoupit v síti Ticket-portal. Vstup na Národní den železnice je zdarma, stejně jako na den otevřených dveří v českbudějovické Teplárně a Dopravním podniku České Budějovice tutéž sobotu 22. září 2018.

Přijďte protokolárním vlakem

Na letošní Národní den železnice se můžete svézt jedním z protokolárních vlaků, které pojedou z Prahy a Plzně a následně budou vystaveny ve Světě změny přímo na českbudějovickém nádraží. K vidění bude modernizované SC Pendolino a vyjížďky do okolí zajistí jednotka railjet. Během září můžete také navštívit řadu dalších měst v Česku, kde se pořádají regionální dny železnice. ■

**INFORMACE BUDOU
AKTUALIZOVÁNY NA WWW.CD.CZ
A NA WWW.DENZELEZNICE.CZ**

Procestujte Česko s Jízdenkou na léto

Na výlety po Česku mohou cestující od 1. července do konce srpna opět využít Jízdenku na léto. Ta ale letos přináší, kromě neomezeného cestování po dobu 7 a 14 dnů, jednu novinku. Platí i pro děti do patnácti let.

Jízdenka na léto je ideální pro všechny cestující, kteří plánují během letních prázdnin dovolenou po Česku. Nezáleží, zda chcete cestovat vlakem sami, s rodinou nebo přáteli

a kolik destinací plánujete navštívit. Tuto síťovou jízdenku pro jednu osobu s platností na vybraných 7 nebo 14 po sobě jdoucích dnů si mohou cestující koupit už od půlky června. Lze s ní cestovat neomezeně všemi vlaky Českých drah ve 2. vozové třídě po celé České republice. Nemusíte si tedy nic plánovat, stačí nastoupit a vystoupit, kde se vám zlíbí. Držitelé In Karty, studenti s platným průkazem ISIC a děti do 15 let mají navíc výraznou slevu.

Pokud je pro vás 7 nebo 14 dní příliš dlouhá doba, kromě Jízdenky na léto můžete využít

i další standardní nabídky, jako je celostátní i regionální Skupinová víkendová i Celodenní jízdenka, nebo klasické skupinové slevy, celodenní jízdenky pro kolo a další. ■

**VÍCE INFORMACÍ O JÍZDENKÁCH
NAJDETE NA WWW.CD.CZ**

CENY JÍZDENKY NA LÉTO

	Základní cena	S In Kartou či ISIC	Děti
7denní	790 Kč	690 Kč	390 Kč
14denní	1 190 Kč	990 Kč	590 Kč

Struny podzimu ve znamení zahraničních premiér

Objevný, odvážný a multižánrový, takový je 22. ročník hudebního festivalu Struny podzimu, který nabídne celkem 11 koncertních večerů plných jazzu, klasiky a tradičních i modernějších žánrů. Díky Strunám podzimu navíc v Česku vystoupí řada zahraničních umělců vůbec poprvé.

Festival se uskuteční od 9. října do 10. listopadu 2018 ve známých pražských music barech a divadlech (jako například Rudolfinum, Lucerna a Divadlo Archa) či v Betlémské kapli a Anežském klášteře. Program stejně jako v předchozích ročnících přinese vybraný multižánrový mix, zároveň ale naváže i na loňský ročník, kdy se jeho line-up rozšířil o country, hip hop či tradiční irskou hudbu.

Kdo do Česka přijede?

Program zahájí v Národním památníku na Vítkově vokální ansámbl Ars Nova

Copenhagen s dirigentem Paulem Hillierem a Terryem Rileyem, který se také představí v Česku poprvé a zahraje rovnou i druhý den se svým synem. Na festivalu také zazní nové album od vůdčí osobnosti elektronické scény Venetiana Snares ve společném projektu s producentem a hudebníkem Danielem Lanoisem, a poprvé se do Prahy podívá i charismatická soulová zpěvačka Lizz Wright.

Bluegrass pro 21. století zahraje již podruhé živelná kapela Punch Brothers s frontmanem Chrisem Thilem, fanoušky irského folku potěší koncert Andyho Irvinea a Paula Bradyho a hip hopovou linku letos zastoupí Open Mike Eagle. Dalšími hudebníky letošního ročníku Struny podzimu jsou brazilský kytarista a klavírista Egberto Gismonti, srbský houslový virtuos Nemanja Radulović a za českou scénu písničkářka Dagmar Voňková. Ta v rámci koncertu ke svému životnímu jubileu předvede to nejlepší ze své tvorby společně s kapelou vytvořenou přímo pro tuto příležitost. Na závěr festivalu zazní jazz a flamenco dua Michel Camilo a Tomatito. ■

SOUTĚŽ O VSTUPENKY

Odpovězte správně na soutěžní otázku a tři z vás vyhrají dvě vstupenky na vybraný koncert festivalu Struny podzimu.

Kdo je frontmanem kapely Punch Brothers?

- A) Paul Brady
- B) Nemanja Radulović
- C) Chris Thile

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na www.cdprovas.cz nejpozději do 18. července 2018.

INFORMACE O FESTIVALU A VSTUPENKÁCH NAJDETE NA WWW.STRUNYPODZIMU.CZ

Zasklívání lodžii a balkonů

originální finský bezrámový systém

OPTIMI spol. s r.o.

Dubečská 74/4

Praha 10

602 477 874, 274 818 721

info@optimi.cz

www.optimi.cz

Tvrzená bezpečnostní skla, zabroušená bez svislých rámců.
Zasklení nemění původní vzhled domu.

Skleněné tabule se odsouvají k boční stěně lodžie,
na kterou se přiklopí, což umožní mytí skel i z venkovní strany.

Šetří teplo a peníze.
Zabraňuje hluku, prachu, dešti, sněhu. Umožňuje aktivně užívat lodžii či balkon od jara do zimy.

MONTÁŽE ZASKLENÍ PROVÁDÍME CELOROČNĚ.

největší výrobce v ČR držitel Certifikátu kvality ISO 9001:2016

OPTIMI®
kvalita

Za hudbou, historií i romantikou na Hradý CZ

Festival Hradý CZ letos už po čtrnácté nabídne během prázdnin kromě špiček tuzemského popu a rocku i pohodlné zázemí v atraktivním prostředí pěti českých a tří moravských hradů. Brány historických areálů jsou navíc pro všechny fanoušky toužící po prohlídce otevřeny v sobotu zdarma.

Hradní památky, v jejichž blízkosti koncerty probíhají, dodají i letos festivalu specifickou atmosféru. Nabíť program kromě již tradičních hudebníků, jako jsou Divokej Bill, Tomáš Klus či Rybičky 48, představí fanouškům i spoustu kapel a interpretů, kteří na festivalu vystoupí poprvé. Mezi nimi bude Škwor, Lenny, Jelen, Slza či Marpo. Dále také hudba od Horkýže Slíže, J.A.R., Monkey Business, Pražského výběru, Ivana Mládka a dalších. Konkrétní program je průběžně zveřejňován na webových stránkách www.hradycz.cz. Line-up je vždy sestaven tak, aby diváci nepřišli o žádné vystoupení, odehraje se na dvou pódii postavených vedle sebe, takže odpadá zdlouhavé přecházení. Terén navíc zabezpečuje pohodlný výhled na pódia z jakéhokoli místa.

Tour po Česku

Hradní šňůra odstartuje v pátek a sobotu 13. a 14. července na hradě Točniku a v dal-

sportovních aktivit i zábavu pro rodiny s dětmi. Ve spolupráci s partnery festivalu zde budou připraveny dětské koutky a fotokoutky.

Organizátoři posílí signál

telefonů a datových služeb, chybět nebudou wi-fi zóny a v areálu bude k dispozici bankomat. O lepší informovanost návštěvníků se postará i praktická festivalová aplikace.

ších týdnech se představí na Kunětické hoře (20.–21. 7.), Švihově (27.–28. 7.), Rožmberku nad Vltavou (3.–4. 8.), Veveří (10.–11. 8.), Hradci nad Moravicí (17.–18. 8.), Bouzově (24.–25. 8.) a tour zakončí poslední prázdninový víkend tradičně na Bezdězu.

Užijte si naplno doprovodný program

Díky spolupráci s Národním památkovým ústavem je v sobotu pro festivalové návštěvníky vstup zdarma na prohlídku jednotlivých hradů. Festival se letos také připojí k oslavám 100. výročí vzniku Československa, ke kterému chystá speciální překvapení. Chybět nebude oblíbený páteční hradní karneval s vyhlášením nejlepších masek a pro začínající kapely nová talentová soutěž. Dále se můžete těšit na mnoho

Vybavení v kempech

Samozřejmostí festivalu je klasické stanové městečko zdarma, obchod s potravinami či úschovny kol a zavazadel. Návštěvníkům budou k dispozici také VIP kempy se sprchami a splachovacími toaletami a zcela nově i VIP kemp PLUS. Nebaví vás stavět stan? Už si s sebou nemusíte přinést žádné vybavení pro přenocování. Postavený stan, dvě karimatky a dva spacáky budou pro vás k dispozici na místě! ■

VSTUPENKY ZAKOUPÍTE V PŘEDPRODEJI NA WWW.CESKEHRADY.CZ

SOUTĚŽ O VSTUPENKY

Odpovězte správně na soutěžní otázku a tři z vás vyhrájí dvě vstupenky na vámi vybraný srpnový festival Hradý CZ.

Kolikátý ročník festivalu Hradý CZ se letos koná?

- A) 12.
- B) 13.
- C) 14.

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na www.cdprovas.cz nejpozději do 18. července 2018.

Velká Elfíkova letní soutěž

Ahoj, holky a kluci,

jsou zde opět prázdniny a přišel čas na letní soutěž. A protože se vám i ta loňská moc líbila, připravil jsem si pro vás jako každý rok malý sešit plný zábavy a poznání. Jmenuje se Velká Elfíkova letní soutěž a budou ho rozdávat průvodčí přímo ve vlaku. V něm na vás čeká trochu zábavy, omalovánka, křížovka, bludiště, mapa, do které si můžete zakreslovat svoje cesty vlakem, soutěžní kupony a další prima věci.

Mám pro vás ale také jednu novinku! Partnerem soutěže je hračkárství Hamleys, které nám daruje nejen ceny do soutěže, ale po celé léto budete moci čerpat ještě jednu úžasnou výhodu. Kdo přijedete vlakem a ukážete v Hamleys jízdenku, dostanete kredit na atrakce ve výši poloviny zaplaceného jízdného, nejvýše však 300 Kč. A pak je už na vás, na kterých atrakcích kredit v Hamleys využijete.

Princip Velké Elfíkovy letní soutěže je jednoduchý. Při svých cestách ve vlacích Českých drah nasbírejte na zadní stranu sešitu od průvodčích vlaková razítka, odpovězte na čtyři otázky a vyplněný kupon pošlete do 31. srpna 2018 na adresu na něm uvedenou.

Hezké prázdniny a mnoho krásných zážitků ve vlaku

Elfík

KUPON
pro Velkou Elfíkovu letní soutěž

Na zadní straně tohoto kuponu najdeš prostor pro
svoje vlaková razítka z cest, které podnikneš vlakem
v prázdninách. Razítko získáš ve vlaku
od průvodčího. Když odpovíš správně na následující otázky
a sesbíráš deset razítek, můžeš soutěžit a poslat vyplněný kupon
do 31. 8. 2018 na adresu uvedenou na zadní straně. Deset
nejlepších vylosovaných sběratelů získá Skupinovou víkendovou
jízdenku a medvídku Hamleys.

1) Podle čeho má jméno Pražský
Semmering?

2) Jaké napětí je v trolejovém
vedení?

3) Jak se říká motorovým
lokomotivám řady 751?

4) Tipněte si, z kolika různých
hraček si můžete vybrat
v hračkárství Hamleys.

jméno a příjmení: _____

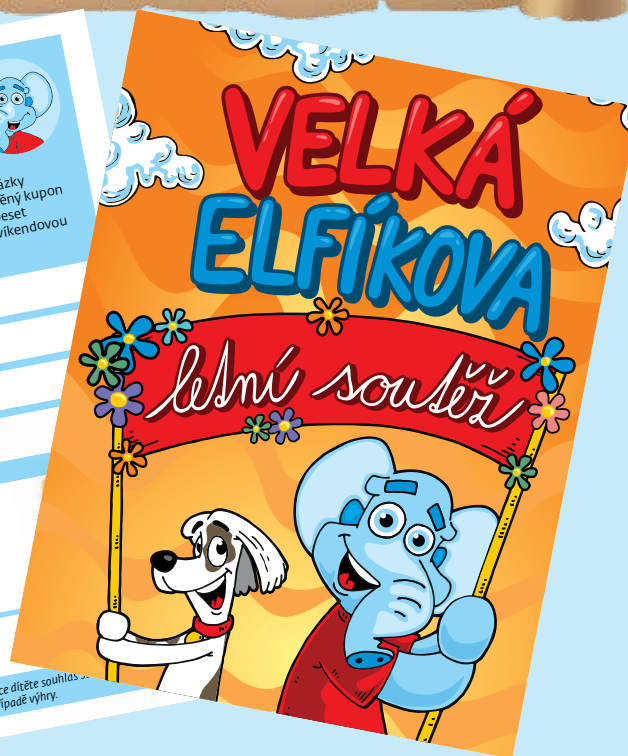
ulice: _____

město a PSČ: _____

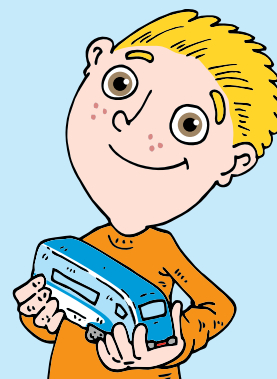
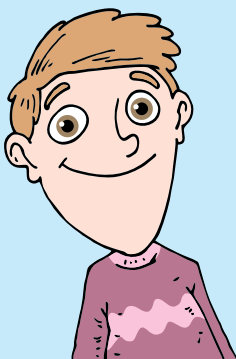
telefon na rodiče: _____

e-mail na rodiče: _____

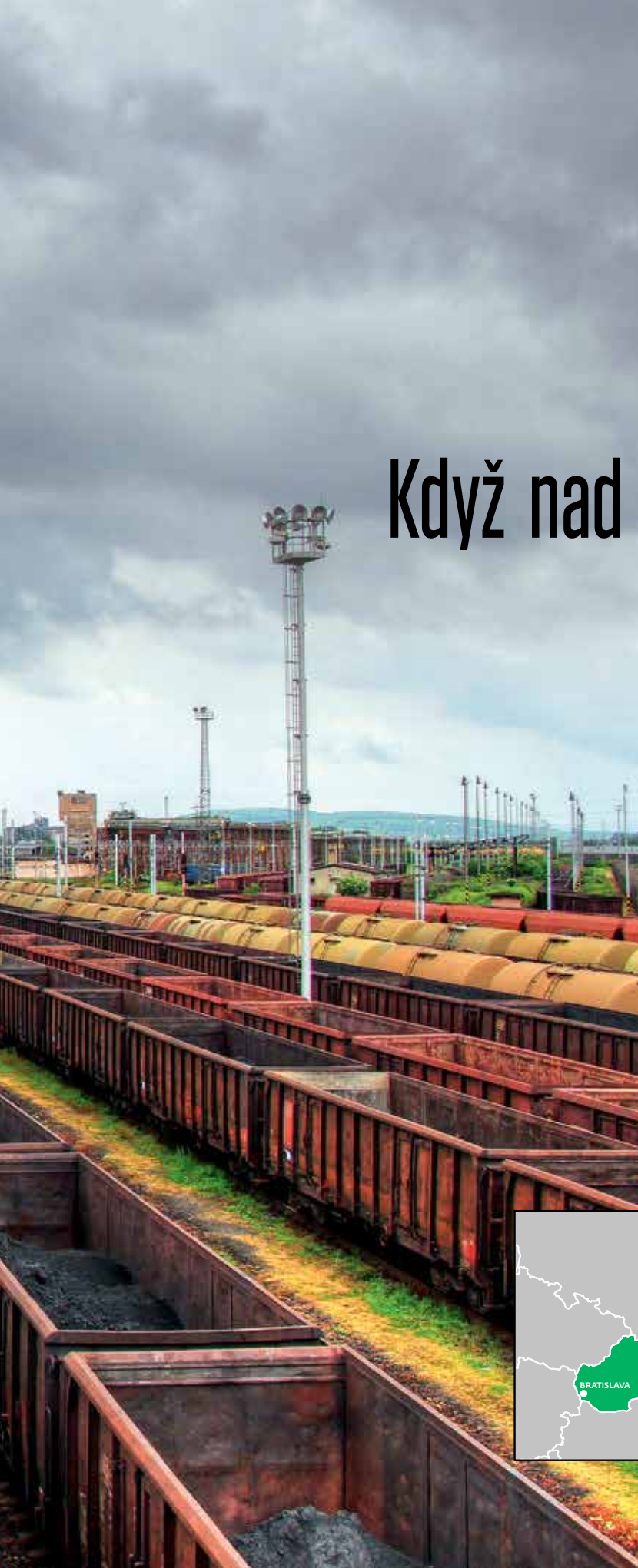
Zasláním kuponu dávám jako zákonný zástupce dítěte souhlas
s odesláním osobních údajů dítěte v případě výhry.

SEŠIT S LETNÍ SOUTĚŽÍ
SI MŮŽETE STÁHNOUT
Z WWW.ELFIKUVWEB.CZ

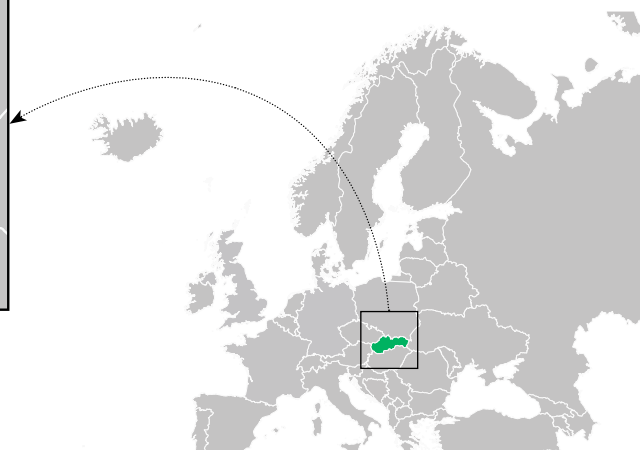
CES
TOPIS

TEXT A FOTO: PAVEL FREJ

DOLNÍ ZEMPLÍN

Když nad Čiernou SE BLÝSKÁ

Přesně před 50 lety se nad celým Československem začala stahovat temná mračna. Hromy duněly z Kremlu a Alexander Dubček se v nadějně atmosféře „pražského jara“ snažil kličkovat mezi blesky sršícími z očí Leonida Brežněva. Hrozící vpád sovětských vojsk na naše území mělo odvrátit setkání nejvyšších představitelů ČSSR a SSSR v Čierne nad Tisou. V utajení sem 29. července 1968 přijely dva vlaky s významnými hosty, aby zde rozhodli o naší budoucnosti. Do Dolního Zemplína jsem se vydal nejen po stopách tehdejších událostí.

Není třeba asi příliš připomínat, že i přes veškerou snahu reformního křídla komunistické strany došlo v srpnu 1968 skutečně k invazi „spřátelených“ vojsk Varšavské smlouvy na území Československa. Už samotná atmosféra jednání v Čierne nad Tisou se nenesla v nijak přátelském duchu. Rusové měli vážnou obavu, že uvolněná nálada v Československu a protisovětské tendence se přenesou i do ostatních zemí socialistického bloku. Přesto Alexander Dubček, idealista, který chtěl vybudovat socialismus s lidskou tváří, vystoupil z vlaku na nástupiště v jedné z nejnižší položených slovenských obcí pln odhodlání a naděje.

Maďarsko, kam se podíváš

Mírím do Čierne nad Tisou ve vlaku po stejné trati od Košic jako tenkrát naše delegace. V podobném utajení (muž s batůžkem) a s pozitivní náladou. Vždyť je taky květen, krajina se zelená, vodní toky, kterými je východní Slovensko protkané tak hustě jako Brežněvovo obočí, se lesknou pod modrou oblohou, a pěkně vytvarované kopce na maďarské straně hranice zdvihaají se v rovinaté krajině připomínají naši Pálavu strážící Nové Mlýny. Ta podoba není náhodná, nacházíme se v jedné z nejteplejších oblastí Slovenska a nedaleké Zemplínské vrchy patří geograficky do severní tokajské oblasti známé svými kořenitými a sladkými víny. Jen ten vlak je jaksi ošuntělý, přes zašlou špínu v rozích oken není vidět ven a koženkové sedačky vytržené z pantů mě vrací o nějakých 15–20 let zpátky v čase. Trať a stanice, kdysi součást našeho hlavního tahu ve směru východ – západ, pamatují také lepší časy, to když tato oblast byla vstupní branou k našim

Kdysi příjemné a moderní městečko dnes působí poněkud zanedbaně.

sovětským přátelům a proudily tudy tisíce osob a miliony tun zboží.

Ve Stredě nad Bodrogom do mého kupé přisedá mladý pár s batůžky na zádech. Á, záškoláci! Ale když ty romantické květnové vůně a barvy tak vábí... Sotva dosednou

ČIERNA NAD TISOU UŽ V MINULOSTI ZAŽILA LEPŠÍ ČASY, PŘESTOŽE JEJÍ HISTORIE SE ZAČALA PSÁT AŽ PO 2. SVĚTOVÉ VÁLCE.

na koženku, začnu po sobě lozit, hladit se, pusinkovat, až mě to mlaskání trhá ušní bubínky. Když taky zamlaskám, abych dal najevo, že jsem se nijak nevypařil, na chvíli přestanou, pozorují mě a cosi si šeptají. Rozpoznávám jen maďarské „igen“, „igen“ a hihňání. Doufám, že nedostanu nabídku se taky přidat. I když ta smyslná dívka by stála za hřích. K mému (ne)šťěstí začínají znovu mlaskat, radši dělám, že si čtu zprávy na mobilu a koukám zaujatě z okna. Slovenský meteorologický ústav právě vydal výstrahu na silné bouřky, podle těch bělavých kumulů na obloze to zatím na velkou spoušť nevypadá. Přesto se ozve

RUSOVÉ SE ZLOBÍ ANEŽ Z PRŮBĚHU JEDNÁNÍ V ČIERNE NAD TISOU

Samotnému jednání, které proběhlo od 29. července do 1. srpna 1968, předcházelo poměrně komplikované vyjednávání o místě konání. Sovětská strana preferovala setkání na svém území, československá strana navrhovala Košice. Malé pohraniční městečko Čierna nad Tisou se tak stalo jakýmsi kompromisem. Byl tu však problém s nedostatečnými ubytovacími kapacitami, proto bylo dohodnuto, že obě delegace budou nocovat ve svých vlacích a vlak se sovětskou delegací bude odjíždět každý večer na své území.

Po Dubčekově oficiálním zahájení jednání si vzal slovo Brežněv a ve svém plamenném dvouhodinovém projevu zhodnotil poměry v Československu, které vedou k destabilizaci systému a jsou velkou hrozbou pro celou Varšavskou smlouvu. Brežněvův kolega z politbyra Kosygin ve svém kritickém a arogantním příspěvku československé delegaci připomněl, že „Sovětský svaz nikdy nepřipustí odpadnutí Československa ze socialistického tábora“.

Ráno do vlastních řad zasadil druhý den jednání ve svém vystoupení Vasil Bilak, představitel konzervativního křídla strany. Nadšený Brežněv reagoval slovy „Tak je to správně!“ Rusové byli v tu chvíli na koni. Když se dostal ke slovu šéf ukrajinské komunistické strany Petro Šelest a přednesl svůj panovačný projev, v němž nešetřil kritikou ani přítomných účastníků jednání včetně Dubčka, sám Dubček na protest opustil jednací místnost. Ve večerních hodinách se pak část sovětské delegace v čele se Šelestem přišla k vagonu československé delegace osobně Alexandru Dubčekovi omluvit.

Třetí den ráno dorazil vlak se sovětskou delegací, ale Leonid Brežněv zůstal ve svém vagonu a požádal Dubčka o osobní pohovor mezi čtyřma očima. Z něj vyplynuly konkrétní požadavky, které si kladla sovětská strana. Na podvečerním plenárním jednání pak v závěrečné řeči Brežněv poznamenal: „Kdyby se náš plán zhroutil, bylo by těžké svolávat nějaké nové setkání. To říkám zodpovědně. Proto vám přijedeme na pomoc!“

Dubček opouštěl Čiernou nad Tisou s „mírným optimismem“. Ten ale nesdílel ani jeho nejbližší kolegové. Jak se později ukázalo, oprávněně. Za našimi hranicemi se totiž již v tu dobu začaly šikovat první tankové divize.

Opuštěný a chátrající Kulturní dům železničářů

táhlé zahřmění. Maďarce zakručí v břiše tak silně, že mi to opět rozvibruje ušní bubínky, a Maďar dostane záchvat smíchu. Jo, děti, láskou se nenajíte. Naštěstí se blížíme do Čierne, v dálce je vidět menší kontejnerové překladiště, zvětšuje se rozsah kolejíště, přibývají nákladní vagony, míváme obří překládací mechanismy, ale vše působí tak nějak zanedbaně a pustě, stejně jako oprýskané lokomotivy v depu.

Na začátku Evropské unie

Když vystoupím na poměrně široké nástupiště jako tenkrát Brežněv s Dubčekem, projdu prázdnou halou s budovatelskými obrazy a jednou vzrostlou palmou a ocitnu se před nádražní budovou, je mi jasné, že Čierna nad Tisou má lepší časy za sebou. Poměrně mladá obec se přitom dostala do hledáčku světových médií hned dvakrát. Poprvé, když zde byl dostavěn největší „suchozemský přístav“ ve střední Evropě, a podruhé při onom setkání nejvyšších československých a sovětských představitelů. Dům železničářů na protější straně ulice, kde po čtyři horké dny mnohdy vyhocená jednání probíhala, už rozkousal zub času. Rozbitá okna, rozpadající se balkony, opadaná omítka. Jedinou úpravu, která, zdá se, byla na objektu provedena poměrně nedávno, představují zamčené plechové dveře zamezující vstup do objektu. Ještě hůře je na tom bývalý hotel Úsvit. A o moc lépe na tom není ani

okolní sídliště připomínající košický Luník IX. Když se mi potulující pes otře o kalhoty a z jednoho z domů na mě začne hulákat nějaký romský předák, ať nefotím a vypadnu, radši přístroj schovávám. Začínám chápat stesky místních pamětníků na „staré dobré časy“.

Před ostřížimi zraky posedávajících „dělníků“ vstupuji do betonové „krychle“ postavené vedle typického sídlištního nákupního střediska. Za nenápadným vchodem se ukrývá jediná zdejší restaurace. V době oběda je plná, obsadila ji místní honorace. Úředníci, doktoři, celníci, železničáři i dva policisté se sem přišli najíst. Žádný veselý ruch se tu ale nekoná, panuje dusivá atmosféra, kterou podtrhují zvláštní fialové semišové židle a taky nefunkční klimatizace, nebo spíše větrání. Od prvního stolu na mě podezíravě civí ta Maďarka z vlaku. Přišla se sem najíst s ta-

tínkem, místním vysokým úředníkem. Jen se najez, holka, však já tě neprozradím, říkám si a snažím se něco objednat u rozlitané číšnice. Má čeština ji na první pokus vyleká, ale pak se z maďarštiny, která tu je hlavním jazykem, přepne plynule do slovenštiny a už si rozumíme, zvláště když si poroučím oblíbenou Karpatskou. Odmítám však minutkové „Kuchařovo tajemství“, neboť nejsem zvědav, co ukrývá zadní část neodvětrané budovy.

Protože Čierna má jen 16 ulic, místy působí jako ghetto, na Ukrajinu ani do Maďarska nemířím a jediné ubytování nabízí jakási Aranka v sousední vesnici, rozhodují se pro odjezd. Kdysi hrdé železničářské město, které má ve znaku lokomotivní kolo a které se prezentuje jako město „na začátku Evropské unie“, na svou zašlou slávu může už jen vzpomínat. A jako by chtělo dostát svému názvu, obloha nad ním zčerná, z dálky zahřmí hrom a z nebe se spustí vydatný jarní liják.

V Trebišově na kožním

Musím přiznat, že rychlý odjezd do okresního města Trebišova měl ještě další prozaický důvod. A tím byl hokej, respektive čtvrtfinále mistrovství světa. Naši v něm měli nastoupit proti sebevědomým Američanům. Další taková velmoc, se kterou je potřeba bojovat! S ovlaďčem v ruce pospíchám z recepce do schodů v jediném trebišovském hotelu Zemplín, abych stihl úvodní buli. Postarší černý obdélníček o velikosti tabletu s názvem „TV“ mi dnes musí sčítat. Po kratším úsilí se mi daří televizi rozběhnout, na jednom ze čtyř dostupných kanálů běžel hokej. Hoj! Přisunuji si židli blíž, abych viděl puk, ale obraz zrní tak, že v první minutě ani nerozeznám, kdo vlastně hraje. Áje! Naši slovenští „prý“

OMÁMEN MÁJOVÝMI VŮNĚMI TREBIŠOVSKÝCH KEŘŮ ROSTOUCÍCH NA HLAVNÍ TŘÍDĚ VYDÁVÁM SE NA PODVEČERNÍ PROHLÍDKU MĚSTA.

bratia vysílají jiné čtvrtfinále. Během první třetiny pak u slovenské „dvojky“ vypadává signál úplně, a tak přepínám na jedničku. Celostátní zpravodajský kanál zrovna vysílá dlouhou reportáž z Trebišova (!), kde mezi romskou komunitou řadí epidemie syfilisu. Několik mladíků se na konci reportáže snaží odstrčit kameramana se zvoláním: „Tady není žádný fysilis!“ Jak vidno, jsem ve správný čas na správném místě. Čas na podvečerní prohlídku města.

Kdo zná mé cestovatelské choutky, mohl by si pomyslet, že budu mířit do zdevasťované jižní části města, kde se vytvořila jedna z největších romských osad v této oblasti. Jenže pod náporom omamné vůně z rostoucích trebišovských keřů na hlavní třídě jsem asi vyměknul, anebo prostě nechtěl potkat ten „fysilis“. Každopádně jsem zamířil do trochu ponurého, ale jinak upraveného parku s jezírkem, vodotryskem, pozůstatky původního nížinného hradu Parič a s Mauzoleem grófa Júliuse Andrásyho, který byl údajně ctitelem a později milencem císařovny Sissi. Ta mu po jeho smrti přijela do Trebišova vzdát počtu k hrobce. Jinak okresní město Trebišov má spíše moderní panelákovou zástavbu, přesto působí celkem příjemně. Širokou hlavní třídu s restauracemi a obchody hojně využívají cyklisté, v hospůdkách

Mauzoleum grófa J. Andrásyho

točí docela pitelný Corgoň a vyhlášenou „desiatovou“ dršťkovou polévku si můžete dát v bistro za nádražím. Není nic příjemnějšího než vychutnávat teplý jarní večer na zahrádce a obdivovat „hejna“ krásných „východniarek“ v letních šatičkách.

Ke slovenskému moři

Trebišov je zajímavý ještě ze dvou dalších důvodů. Podél města vede unikátní širokorozhodná trať z ukrajinského Užhorodu, měří téměř 90 km a lze na ní spatřit nejdelší nákladní vlaky na Slovensku dosahující hmotnosti až 4 000 tun, které zásobují

NEJVĚTŠÍ SUCHOZEMSKÝ PŘÍSTAV VE STŘEDNÍ EVROPE

Po 2. světové válce byla u malé obce Čierna vytyčena nová hranice mezi Československem a Sovětským svazem. Protože obě země používaly jiný železniční rozchod a předpokládala se mezi nimi výměna velkého množství zboží, bylo rozhodnuto o vybudování železničního překladiště a současně také o vybudování zcela nového pohraničního města Čierna nad Tisou. Stavba nové obce i obří železniční stanice byla rozdělena do několika etap a trvala s přestávkami až do 70. let 20. století. Svou úlohu sehrálo překladiště již v roce 1947 při překládce obilí v období velkého sucha. Jeho význam se zvyšujícím se objemem překládaného zboží postupně rostl. Ještě v roce 1990 zde pracovalo více než 6 000 zaměstnanců a počet obyvatel Čierne nad Tisou (většina z nich byli železničáři) přesahoval 8 000. Dnes železniční uzel zaměstnává asi 1 100 lidí a v Čierne nad Tisou žije méně než polovina obyvatel z doby jeho největší slávy. Postupný úpadek města i význam překladiště nastaly v důsledku politických změn po listopadu 1989. Mnoho budov ve městě bylo opuštěno a chátrá. Zajímavostí je, že řeka Tisa, podle které dostalo město název, je vzdálená celých 5 km jižně od centra na maďarské hranici.

Půvabný kostelík sv. Anny ve vesničce Vinné

rudou košické železářny. Je ale máj, tak pojďme od techniky k přírodě. Nedaleko Trebišova se totiž nachází druhá největší vodní plocha na Slovensku, nádrž Zemplínská šírava, které se také přezdívá sloven-

ské moře. Vstupní branou k přehradě jsou poměrně živé Michalovce a čtyřproudová silnice, která vede k jejímu severnímu břehu, kde se nachází většina turistických zařízení.

Na to, že je krásný, i když ještě předprázdninový sobotní den, se mnou v autobuse jede k přehradě jen pár lidí. Telefon v češtině prozrazuje původ sympatické paní s kufříkem. Mýlím se však, jak zjišťuju, když se s ní dám do řeči. Jmenuje se Hedvika, pochází z Michalovců, kde chodila na gymnázium a kde se také seznámila se svým manželem z Čech, který tam byl na služební cestě. „No a byla to taková láska, že jsem mu podlehla a přestěhovala se k němu,“ dodává s úsměvem. Dnes míří na třídní sraz k Vianskému jezeru. Přemlouvá mě, abych ji místo k turisticky zprofanované Zemplínské šíravě doprovodil raději k nedalekému „jezeru“, prý je mnohem klidnější.

Vystupujeme v půvabné vesničce Vinné ležící na úpatí Vihorlatských vrchů. Jak název napovídá, na okolních svazích se tu pěstuje vinná réva. Když vyšplháme na menší kopec s vyhlídkou na vesničku, připadám si jak v jedné z hlavních filmových scén Věch dobrých rodáků. Věž

Zemplínská šírava z Vinianského hradu

kostela, pole, usedlosti, sady v zahradách. Na stromech se už červenají první letošní třešně. Stoupáme do mírného kopce, nikam nespěcháme. Pomáhám Hedvice s kufrem, odmění mě trsem třešní, pro které vyskočí do nízko položených větví. Má radost, že dýchá vůni svého rodného kraje. „To ma poser, Hedvika!“ křičí jakási žena v hloučku stojícím na břehu „jazera“ a klopytá v podpatcích vstříc k nám. Neviděli se dvacet let. Loučíme se a já obcháším nevelké lesní jezero s několika plážemi, hotelem a restauracemi. Provozovatelé se připravují na letní sezonu, seká se tráva, natírají ploty, umývají okna bungalovů, k tomu hraje z reproduktoru Haberova Reklama na ticho a lepší reklama už to vlastně ani být nemůže. Tady bych si dokázal představit pár dní relaxace nebo rodinné dovolené.

Nedaleko odsud se v lese ukrývá Vinianský hrad. Ve stínu stromů stoupám do kopce, les je plný zvuků ptactva, co chvíli se někde zatřepotá pár křidel, a v jedné bukové dutině řvou hladová ptáčata. Na úpatí kopce pod zříceninou hradu parta dělníků ve stylových oblecích šplhá do kopce s pytlí plnými kamení a u toho si popěvuje. Vypadají jako lesní skřítci. Ve skutečnosti jde o členy občan-

JAKO PRACOVITÍ FILMOVÍ SKŘÍTCI VYNÁŠEJÍ V PYTLÍCH KAMENÍ NA HRADNÍ ZŘÍČENINU.

ského sdružení, které se snaží zchátralý hrad alespoň částečně opravit. Dělají to už několik let a používají přitom některé původní stavební a řemeslné techniky. Na hradním dvoře kováři pumpují vzduchové měchy a na ohni opravují nářadí, kousek vedle kameníci opracovávají velké bloky původního zdiva. Předák mi ukazuje, kde všichni nocují, kde se vaří, a hlavně mne odvádí na vyhlídku, ze které je úžasný výhled na Zemplínskou šíravu,

Vinianské jezero

Michalovce i Trebišov, elektrárnu Vojany a dohlédnout lze až na Ukrajinu. Je čas pokochat se a taky pomalu zabalit.

Kdo se bojí, nesmí na východ

Kolegyni v práci jsem slíbil dáreček, ale nic vhodného, původem slovenského mi do očí nepadlo. Protože je mlsná, jak správná žena má být, rozhoduji se pro krásné balení maďarských čabajek v jednom trebišovském supermarketu. Přes křepčící skupinky Romů si probiju cestu do obchodu. U pokladny zjišťuju, že mi nefunguje karta a že na balení čabajek mi chybí v hotovosti přesně jedno euro. Zkoušíme to s kartou podruhé, potřetí, prohledávám boční kapsy batůžku, zda nenajdu zatoulanou hotovost, fronta narůstá, omlouvám se pohledem a nakonec odcházím s nepořízenou. Kartu ještě zkouším v bankomatu, když tu se za mými zády objeví romský chlapec a drze škemrá o euro. „Cože, tak ty si ze mě budeš dělat srandu? Já potřebuju euro!“ Popadne mě zlost a vyběhnu za ním, lekne se celá jeho rodinka a prchá pryč, jako kdyby žebrání bylo v Trebišově hrdelním zločinem. Nechávám je být, vždyť já bych se tu měl bát! Pravdou ale je, že i přes mnohé sociálně ne zcela začleněné lokality jsem se za celou dobu pobytu na východním Slovensku necítil nijak nepříjemně. Buď je to tím májovým omámením, anebo tím, že sem prostě už ony lokality patří jako kdysi Podkarpatská Rus k Československu.

To jedno euro se mi nakonec daří vyžebrot na zpáteční cestě před košickým hlavním nádražím od Svědků Jehovových. K tomu dostávám na čtení aktuální vydání Strážní věže. Alespoň cesta uběhne rychleji. Kupuji konečně to krásné balení maďarských čabajek. Jenže cesta do Prahy neubíhá tak rychle, zvláště když mi už od předešlého večera kručí v žaludku. A láskou se nenaším, to je přece potvrzené. Necht' mi bůh i kolegyně odpustí... ■

VLAKEM NA VÝCHOD SLOVENSKA

Nejrychlejší spojení Prahy a Košic zajišťuje denní vlak Supercity 240/241 Pendolino Košičan. Jízdní doba v obou směrech činí asi 7 hodin a 20 min. Využít je možné také pohodlný noční vlak Euronight 442/443 Slovakia, který z Košic pokračuje přes Trebišov a Michalovce až do Humenného. V pátek ve směru z ČR do Košic a v neděli z Košic do Prahy jezdí ještě posilový vlak EuroCity 242/243 Roháče. V sezoně jezdí posilový spoj EuroNight Bohemia. Ve vlacích EN Slovakia a EC Roháče je možné využít také služeb autovlaku. Více informací o spojení včetně nabízených služeb najdete na www.cd.cz nebo vám rádi poradí pracovníci Centrálního zákaznického servisu ČD na tel. 221 111 122.

Předplatné čtrnáctideníku

Železničář
500 Kč

ČD pro vás
360 Kč

ČD pro vás
+ Železničář
720 Kč

Chcete se dozvědět aktuální informace o dění v rámci Skupiny České dráhy, zajímavosti o tuzemské i zahraniční železnici, nahlédnout do drážní historie, inspirovat se recenzemi a železničními cestopisy?

Darujte sobě nebo svým blízkým roční předplatné Železničáře za 500 Kč.

Součástí předplatného jsou také 4 oboustranné plakáty formátu A2 s železniční tematikou. Objednat si můžete také výhodný balíček společně s magazínem ČD pro vás za 720 Kč, kdy za obě periodika získáte slevu přes 20%. Předplatné je možné objednat telefonicky na čísle **720 797 020** nebo na stránkách **www.cdprovas.cz/predplatne**.

ŽELEZ NICE

TEXT: PETR ŠTAHLAVSKÝ
FOTO: AUTOR, ARCHIV DB, WIKIPEDIA, VÁCLAV ŠARBACH

ROZVOJ VRT V EVROPĚ

600 KILOMETRŮ POD 4 HODINY

Vítejte ve vysokorychlostní realitě

Fenoménem moderního cestování jsou rychlé a pohodlné vlaky křižující Evropu, Asii nebo Ameriku rychlostí až 350 km/h. Rychlovlaky dnes využívá kolem 2 miliard cestujících ročně, kterým slouží 38 tisíc kilometrů moderních tratí a skoro 4 000 rychlovlaků. Ve stavbě nebo v přípravě je dalších 20 tisíc kilometrů vysokorychlostních tratí po celém světě a na spadnutí je zahájení provozu na první VRT dokonce v Africe.

Díky jedné z nových vysokorychlostních tratí (VRT) se loni zkrátila cesta z Berlína do Mnichova pod 4 hodiny. Když chceme toto expresní spojení vyzkoušet, vydáme se na berlínské hlavní nádraží. Přestože je rušnou křižovatkou rychlovlaků ICE i regionálních vlaků, neleží někde na okraji města, ale přímo v jeho středu. Na dohled se tyčí kopule spolkového sněmu a o pár kroků dál uvidíte Braniborskou bránu.

Eskalátory sjíždíme do podzemí na první nástupiště, kam za chvíli přijede náš vlak. Spoj ICE 1005 patří do sítě rychlovlaků, která má v současnosti 25 linek s několika stovkami spojů. Zajišťuje dopravu mezi více než 140 německými městy a spojuje spolkovou republiku s pěti evropskými státy: Rakouskem, Švýcarskem, Francií, Belgií a Nizozemím. Loni se tu rychlovlakem přepravilo skoro 90 milionů cestujících, kteří jimi najezdili 28,5 miliardy kilometrů. Náš vlak je přesto výjimečný, protože patří do malé skupiny Sprinterů.

Rychlovlaky na vesnici

ICE jezdí až třisetkilometrovou rychlostí, přesto zastavují v mnoha ne příliš velkých městech. Například na 180 kilometrů dlouhé rychlodráze (300 km/h) Kolín nad Rýnem – Frankfurt nad Mohanem zastavuje v Montabauru, sídle s pouhými 12 tisíci obyvateli. To zcela popírá jeden z častých mýtů, že na VRT nemohou být zastávky a rychlovlaky menšími městy musí pouze projíždět. V Německu existují dokonce ještě menší obce, byť na klasických tratích, kde rychlovlaky zastavují. Vůbec nejmenší je Züssow na baltském pobřeží s pouhými 1 500 obyvateli. Průměrná vzdálenost zastávek ICE je jen 70 kilometrů.

Vraťme se ale k našemu Sprinterovi. ICE Sprinter se liší tím, že má naopak méně zastávek a svého cíle dosáhne dřív než běž-

né spoje. Německo křižuje pouze 25 vlaků s označením Sprinter. Na naší 623 km dlouhé trase ušetří přibližně půl hodiny. Zastavíme jen na jižním předměstí Berlína, v Halle, Erfurtu a Norimberku. Naše cesta bude trvat 3 hodiny 58 minut a průměrná rychlost bude skoro 160 km/h, což je u nás v Česku stále jen maximální rychlost.

Před polednem přijíždí náš vlak: bílá, dvě stě metrů dlouhá souprava se špičatým protáhlým nosem, s tmavou řadou oken a elegantním červeným proužkem na boku. Uvnitř skrývá stovku pohodlných kožených křesel první třídy a více než tři stovky textilem čalouněných sedaček druhé třídy. Přesně ve 12:05 se zavírají dveře a náš vlak se dává pomalu do pohybu. Tunelem projíždíme pod rušnými ulicemi Berlína, mineme podzemní nádraží Potsdamerplatz, krátce zastavíme na předměstském nádraží Südkreuz, a pak už necháváme Berlín za sebou a spěcháme na jih.

Krajina na severu Německa je plochá. Žádné kopce a údolí, proto zde nejsou ani žádné výrazné umělé stavby – mosty a tunely. Jen protihlukové zdi postavené v blízkosti větších či menších sídel. Za okny se střídají pole, louky a lesy, kterými prolétáme zatím jen dvousetkilometrovou rychlostí. Přesto už po hodině cesty a přibližně po 160 kilometrech se chystají vystoupit

první cestující. Přijíždíme do čtvrtmilionového Halle, největšího města spolkové země Sasko-Anhaltsko.

300 km/h nejen po nejdelším mostě

Dvě minuty musí stačit na výstup a nástup na nádraží, které je dnes jedním velkým staveništěm. My už se ale těšíme na to, co bude následovat. Na jižním okraji města najíždíme na první úsek VRT uvedený do provozu v prosinci 2015. Tady můžeme poprvé dosáhnout rychlosti 300 km/h. Mění se i charakter krajiny. Rovinu nahrazují nízké kopečky a široká údolí, proto se tu začínají objevovat větší umělé stavby. Hned ta první, po které vjíždíme na rychlodráhu, představuje dokonce nejdelší železniční most v Německu. Je šest a půl kilometru dlouhý a klene se nad lužními lesy a soutokem řek Saale a Elster.

Pak už se náš vlak rozjede na maximum, mineme několik velkých mostů, například více než 2,5 kilometru dlouhý a 50 metrů vysoký most Unstruttalbrücke u Wetzendorfu, ozdobený několika oblouky, profrčíme pár tunely s délkou až sedm kilometrů a ani ne za půl hodiny zastavujeme v Erfurtu, v hlavním městě Durynska. Je to kouzelné historické město, jež neprávem stojí stranou zájmu českých turistů, kteří častěji míří do Berlína, Hamburku nebo Mnichova.

CESTOVNÍ DOBA NA NOVÝCH VRT V NĚMECKU

	2017	2018
Rychlovlaky ICE		
Berlín – Mnichov	6:00 h	3:55 h
Berlín – Norimberk	4:40 h	2:50 h
Drážďany – Mnichov	6:00 h	4:45 h
Regionální vlaky		
Coburg – Bamberg	0:42 h	0:24 h
Coburg – Norimberk	1:40 h	1:11 h

Místní nádraží prošlo rozsáhlou přestavbou a dnes funguje jako důležitý přestupní uzel mezi rychlovlakem navzájem, křižují se zde trasy z Berlína, Drážďan, Frankfurtu nad Mohanem a Norimberku, i mezi rychlovlakem a regionálními spoji. Přesto veškerému provozu stačí jen 10 kolejí. Současnou chloubou nádraží je moderní 154 metrů dlouhá, 90 metrů široká a až 20 metrů vysoká hala nad nástupištěm a kolejištěm.

Také v Erfurtu stojíme pouze dvě minuty a hned vyrážíme na nejmladší a nejzajímavější úsek naší cesty přes Durynský les. VRT Erfurt – Ebensfeld měří jen 107 kilometrů, ale představuje skutečný stavitelský majstrštyk, po kterém mohou jet vlaky 300 km/h a je konstruován i pro provoz nákladních vlaků. Na této trati se nachází 29 velkých mostů s celkovou délkou přes 12 kilometrů. Osm z nich má délku přes 500 metrů, nejdelší měří dokonce více než 1,5 kilometru. Také výška nad horskými údolími není zanedbatelná. U několika z nich jsou hodnoty jako 65, 70, 71, a v jednom případě dokonce 78 metrů. Tunelů je

22 a jejich celková délka je 41 kilometrů, tedy skoro 40 % celé trasy. Nejdelší Bleßberg-tunell měří 8 326 metrů. Nezaostávají ani ostatní. Čtrnáct z nich má víc než kilometr.

Hlavní nádraží opouštíme společně s tratí do Frankfurtu v koridoru uzavřeném protihlukovými zdmi, proto z města moc nevidíme. Rovnou však vjíždíme na VRT a nabíráme rychlost. Číslice na displejích rychle skáčou nahoru. Zatímco se objevuje osmdesát, sto čtyřicet, dvě stě, dvě stě šedesát km/h a rychlost stále roste, projíždíme prvním tunelem a táhlým levotočivým obloukem se přibližujeme k dálnici A71. Za sebou necháváme auta ploužící se stočtyřicátkou.

Durynské metro

Asi tři desítky kilometrů od Erfurtu se okolí trati výrazně mění. Pole a města nahrazuje pohoří Durynský les. Navzdory tomu, že vystoupáme do výšky až 600 metrů nad mořem, můžeme o třicetkilometrovém úseku v samém srdci hor hovořit bez nadsázky jako o durynském metru. Zde je soustředěno

9 nejdelších tunelů s délkou skoro 23 kilometrů. Přibližně 3/4 úseku leží v tunelech a výhled na okolní hory umožňují jen kratičké pauzy na vysokých mostech, které dnes zdobí údolí v horách.

VRT přes Durynský les vyvrací jednu z představ o rychlých tratích; že se staví v rovinách a vyhýbají se horám. V rovinách jich skutečně vzniká celá řada, ale v hornaté krajině přináší největší efekt. Pomalé tratě s mnoha oblouky a velkým stoupáním nahradí přímá, tedy kratší a rychlejší trasa.

Své o tom vědí Italové, kteří staletí zápasí s hřebeny Apenin. V roce 1864 se jim podařilo vybudovat první železnici z Boloně do Florencie. Vedla ostrými oblouky a značnými sklony přes hory, proto dovolila maximální rychlost jen 75 km/h. Cestování to zdržovalo, a tak se rozhodli na přelomu 19. a 20. století postavit novou, přímou trať Direttissima s 18,5 kilometru dlouhým Apeninským tunelem, kterou ovšem dokončili až v roce 1934. Direttissima je o více než 30 kilometrů kratší a lze na ní jet až 180 km/h, takže se cestování zkrátilo z 2,5 na jednu hodinu. Jenže moderní doprava žádá ještě rychlejší tratě, proto Italové vybudovali mezi Boloňou a Florencií už třetí, tentokrát na 300 km/h, a skoro celou ji, tedy přibližně 90 % její délky, umístili do tunelu.

Za Durynským lesem vjíždíme do Bavorska a naše koleje se spojí s původní, jen modernizovanou tratí v hustě obydlených údolích řek Main a Regnitz. Rychlost zde klesla na „pouhých“ 230 km/h, a ještě blíže k Norimberku dokonce jen na 160.

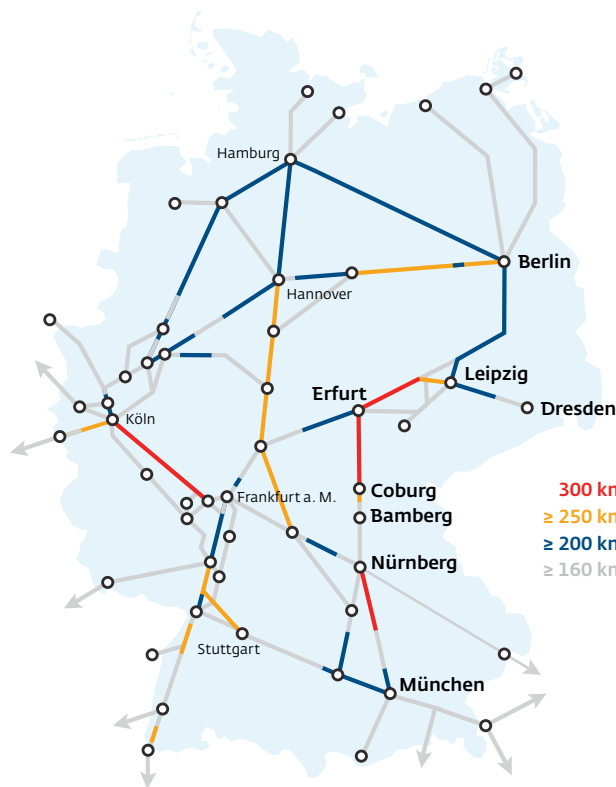
Využití i pro regionální dopravu

Norimberk je největší železniční uzel na severu Bavorska. Sbíhají se sem tratě třeba z českého Chebu, z Vídně, Frankfurtu, Mnichova, Berlína nebo Stuttgartu. Soustředěným pozorovatelům neujde ani přítomnost železničního Muzea DB, které můžeme na okraji hlavního nádraží. Ovšem ani v Norimberku nestojíme déle než 3 minuty a už spěcháme na našich posledních 170 kilometrech, které překonáme za 62 minut.

První polovinu trasy vedoucí zvlněnou krajinou Bavorska prosvítíme podél dálnice A9 a opět za sebou necháváme seberychnější sportáky. Doprava po dálnici nemá šanci konkurovat rychlému, bezpečnému a pohodlnému rychlovlaku. Novostavba zde umožňuje dosáhnout 300 km/h a teprve u Ingolstadtu náš vlak zpomalí a dál k Mnichovu se „plouží“ obyčejnou dvoustovkou.

Místní úsek vyvrací další z častých mýtů o moderní vysokorychlostní železnici, že slouží jen pár vlakům a obyvatelům velkoměst. Že lidé na venkově nemají z VRT žádný užitek. Ale mezi Mnichovem a Norimberkem po ní jezdí také regionální vlaky, v našich podmínkách by šlo o obyčejné rychlíky a „spěšňáky“, které mají 7 mezilehlých zastávek s průměrnou vzdáleností kolem 20 kilometrů a dobou jízdy mezi nimi cca 10 minut. Rychlodráha a nové regionální spoje podstatně zjednodušily a zrychlily lidem z venkova cestování třeba do práce.

Stejně slouží regionální dopravní obsluhou další VRT v Evropě. Italská 250 km dlouhá Direttissima mezi Římem a Florencií

Síť rychlovlaků ICE v Německu

je na desítky míst přímo spojena se starou tratí a vlaky mohou zastavovat přímo v centrech menších měst. S provozem regionálních vlaků se počítá také na loni otevřených VRT v západní a jihozápadní Francii.

Než se stačíme zamyslet nad všemi přednostmi moderních tratí a rychlovlaků, brzdí náš spoj ICE 1005 z Berlína na předměstí Mnichova a po snad desetikolejné trati se přibližujeme do centra Mnichova. Je s podivem, že tak ohromná a široká masa kolejí nikomu uprostřed hospodářského centra jižního Německa nevádí a nebrání mu v rozvoji. Na hodinách se objevuje údaj 16:03 a náš vlak zastavuje na 19. koleji mnichovského hlavního nádraží. Cesta z Berlína, více než 600 kilometrů dlouhá,

nám netrvala ani 4 hodiny a my už vystupujeme z vlaku přímo v centru velkoměsta.

Budují nejen Němci

Německá VRT však nebyla jedinou, kterou železničáři loni v Evropě uvedli do provozu. Francouzské dráhy otevřely dokonce dvě rychlodráhy na začátku loňských prázdnin. Více než 500 kilometrů nových tratí zkrátilo cestu do důležitých hospodářských center na jihu a západě Francie. Cesta rychlovlakem z Paříže po nové trati do Bordeaux, vzdáleného 540 kilometrů, dnes trvá přibližně 2 hodiny. Průměrná rychlost asi 260 km/h. To je jenom 3x víc, než je průměrná rychlost vlaku na cestě z Prahy do Mnichova nebo do Českých Budějovic.

Cesta po Francii se díky rychlovlakům zkrátila. V 70. letech trvala z Paříže do Bordeaux po nejrychlejší francouzské trati 4 hodiny, před 10 lety to byly 3 hodiny a od loňského léta už jen 2 hodiny. Při těchto krátkých cestovních časech se nelze divit, že se Francouzům vyplatí jezdit za prací na velké vzdálenosti. Vždyť cesta do 200 nebo 300 kilometrů vzdáleného města netrvá déle než projet metrem napříč samotnou Paříží.

Zdálo by se, že Francie potvrzuje další český omyl o rychlovlacích smysluplných pouze pro velké země. Ale není tomu tak. Vysokorychlostní tratě a rychlovlaky dnes fungují stejně dobře ve velké Francii a Německu jako v malých zemích. Příkladem jsou Belgie a Nizozemí, státy 2–2,5x menší, než je Česká republika. ■

Jezdíme do zahraničí.

To také znamená každý den 455x přejet státní hranici.

I to je naše práce

Nové a modernizované vozy, větší pohodlí, snadné odbavení, častější spojení a perfektní služby – i to jsou důvody, proč lidé stále častěji jezdí do zahraničí vlaky společnosti České dráhy. V mezinárodní přepravě využilo naše služby v roce 2017 o 400 tisíc cestujících více než v roce předešlém.

Pavel Krtek, generální ředitel, České dráhy, a.s.

KINO

V KINECH
OD
19. ČERVENCE

MAMMA MIA! HERE WE GO AGAIN

O letošním prázdninovém hitu máme jasno. Postará se o něj pokračování legendárního muzikálu Mamma Mia! Ten na snímek, který před deseti lety celosvětově vydělal přes třináct a půl miliardy korun, navazuje dějem i obsazením. Meryl Streep alias Donna vzpomíná na časy, kdy byla čerstvou absolventkou univerzity, zatímco její dcera deset let po svatbě připravuje velkolepé znovuotevření rodinného hotelu na (fiktivním) řeckém ostrově Kalokairi. Při tom samozřejmě nesmějí chybět tři kandidáti na jejího otce a hity švédské ABBY – ať už ty, na které se minule nedostalo, nebo ty použité, ovšem v novém zpracování a kontextu.

USA, 114 MIN. / REŽIE – OL PARKER / HRAJÍ – MERYL STREEP, COLIN FIRTH, AMANDA SEYFRIED, PIERCE BROSNAN, LILY JAMES, STELLAN SKARSGÅRD, DOMINIC COOPER, JEREMY IRVINE, ANDY GARCIA

FILM NA DOMA

Já, Tonya

Jen těžko se věří tomu, že tenhle bizarní příběh vznikl podle skutečnosti – ani po čtyřiačtyřiceti letech nepřestává fascinovat. Není totiž zrovna obvyklé, aby se krasobruslařka podílela na fyzické inzultaci svojí největší rivalky, jako se to stalo v případě legendární Tonyi Harding a jasné favoritky her v Lillehammeru Nancy Kerrigan. Film, kterému dominují skvělé herecké výkony, s černou nadšázkou sleduje, co jednomu z největších skandálů sportovní historie předcházelo – tedy zrod hvězdy vymykající se všem konvencím, jež sní o ledovém trůně za přísného dohledu své násilnické matky.

USA, 120 MIN. / REŽIE – CRAIG GILLESPIE
HRAJÍ – MARGOT ROBBIE, SEBASTIAN STAN, MCKENNA GRACE, ALLISON JANNEY, PAUL WALTER HAUSER, JULIANNE NICHOLSON

VÝSTAVA

OTEVŘENO
DO
23. ZÁŘÍ

Paříž krásná a inspirující

Je opojná, fascinující, inspirující, a pro umělce to platí dvojnásob. A vždycky to tak bylo. Paříž, pro mnohé jediná skutečná metropole umění. Nejen to moderní zde zapustilo hluboké kořeny, a mnozí čeští umělci sem přijížděli čerpat inspiraci z města i mistrů, kteří zde působili. A během svých návštěv toužili po velkých výstavách a uznání právě místní smetánky a kritiky. Řadě z nich se to později podařilo, a i díky tomu se česko-francouzské vztahy těšily, především v meziválečném období, velkému rozkvětu. Prožitky českých umělců A. Chittussiho, J. Šímy, J. Koláře, představitelů Skupiny 42, J. Ságla a dalších z velkolepého města, které zachytili ve svých dílech, přináší právě tato výstava.

GALERIE MODERNÍHO UMĚNÍ V HRADCI KRÁLOVÉ

KUL TURNÍ TIPY A RECENZE

JANA KÁBRTA

DIVADLO

Ztracený svět

Působivou atmosféru otáčivého hlediště nad českokrumlovským zámek si můžete užít i s dětmi, a to když je vezmete na jedno z největších dobrodružství letošních prázdnin. To je výsledkem nejfantastičtějších představ jistého romanopisce, jež vycházejí z výsledků vědeckých bádání, a tak se místní park změní v hlubiny amazonského pralesa, kde se zastavil čas a kde je možné spatřit obrovská zvířata z dob dávné historie. Hraje se odpoledne ve čtyři v červenci a v srpnu, na zářij jsou připravena i večerní představení od osmi.

OTÁČIVÉ HLEDIŠTĚ, ČESKÝ KRUMLOV
REŽIE – PETR HAŠEK
HRAJÍ – FRANTIŠEK HNLIČKA, JAN KAŠTOVSKÝ, MARTIN DOBÍŠEK, PETR HUBÍK, LUCIE VALENOVÁ, TEREZIE JELÍNKOVÁ A DALŠÍ

RECENZE

Švehlík ovládá Úsměvy smutných mužů

Před čtyřmi lety se spisovatel Josef Formánek knihou *Úsměvy smutných mužů* přiznal k pobytu v protialkoholní léčebně, teď se zápisky z jeho krušné životní epizody dostávají na plátna kin. V podobě zatím nejlepšího filmu režiséra Dana Svátka.

Možná si vzpomenete na Svátkův film *Zatracení* o českém pašerákově heroinu, a pokud ne, tak vám v paměti snad uvízí snímek *Hodinu nevíš...*, který odvyprávěl příběh takzvaného heparinového vraha.

Nad scénář *Smutných mužů* usedl přímo s autorem předlohy Formánkem – přece jen bylo nutné vyprávění z léčebny selektovat, a též přidat události, které výsledek okoření vyššími otáčkami.

Strach z emocí

A to vyšlo. Charaktery neztratily na své působivosti, a například oproti knize nová

epizoda, v níž si hlavní hrdina poprvé zkusí život po léčebně, patří mezi nejsilnější pasáže filmu.

Když už je řeč o scénáři, který vzhledem k tíži tématu hovoří pochmurnou řečí, je škoda, že se k emocím neprobíjí s ještě větší razancí. Vždyť už se ví, že i chlapi pláčou, a v tomhle prostředí, kde po tom fyzickém většinou přijde i životní vystřízlivění, je k tomu ideální příležitost. Je skoro

V KINECH
OD
12. ČERVENCE

80%

hřích nevytěžit tu část příběhu Milana P., kdy vyprávění o svých osudových zvratech prolévá slzami...

Jistěže i bez toho mají muži, kteří přišli bojovat s alkoholem, o čem vyprávět, nadto Svátek jejich výlety do minulosti servíruje sice zkratkovitě, ovšem v působivém obrazovém ztvárnění.

Talent a charisma

Největší trumf Svátka se ale skrývá v navenek jednoduchém, ve skutečnosti nesmírně důležitém kroku – vybrat si správného herce. Takového, který by sám utáhl celý film, měl osobnost, která se do diváků zakousne na začátku a nepustí je, ani když už běží titulky.

A takového muže našel v Davidu Švehlíkovi. Vypracoval se v jednoho z nejpozoruhodnějších herců u nás, talent snoubí s výrazným charismatem, a do kůže Formánka, který příběhy z léčebny líčí ze svého pohledu, vklouzl navenek s lehkou přirozeností, na žádném místě nezavdává důvody k pochybnostem. Hrdina s vnitřním hlasem připomene jeho Soudce A. K., alkoholik Formánek mu ovšem poskytuje více hereckých příležitostí.

Švehlíkovi se zde jen těžko konkuruje, ostatní víceméně slouží jeho příběhu, nicméně neměl by zapadnout výkon Ondřeje Malého, který i z menšího prostoru dokáže vytvořit divácky působivý zážitek.

Především díky obsazení titulní role, zajímavé předloze a přibývajícím režisérské zkušenosti jsou *Úsměvy smutných mužů* zatím nejlepším Svátkovým filmem. ■

KNIHA

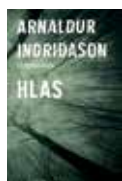
HLAS

ARNALDUR INDRIDASON

Vánoce v Reykjavíku každoročně lákají davy turistů. Jenže ve chvíli, kdy v hotelovém sklepe objeví uškrceného vrátného v převleku Santa Clause, je po idyle. Vraždu má komisař Erlendur s kolegy z reykjavické kriminálky vyřešit tak, aby nepoplašili váženou mezinárodní klientelu hotelu. Smrt muže se vlastně nikoho nedotkla,

nikdo se s ním nestýkal. Kdo tedy měl zájem odstranit starého samotáře? Aby snáze odhalil stopu, ubytuje se Erlendur v hotelu a zjišťuje, že nitky vedou hluboko do minulosti.

MOBA, 299 Kč

FESTIVAL

COLOURS OF OSTRAVA

Do působivého areálu bývalých hutí v Dolních Vítkovicích se vrací obří hudební přehlídka, která ani letos svým nabitým programem (čítá přes 350 položek) nikoho nezklame. Mezi největší taháky festivalu patří formace N.E.R.D. se současnou megahvězdou zpěvákem Pharrellem Williamsem

a náloží energického hip hopu, funkku, rocku, R&B a elektroniky či zpěvačky s paralyzujícími hlasy – Jessie J a Joss Stone.

DOLNÍ VÍTKOVICE, OSTRAVA
18.–21. ČERVENCE

TV TIP

4X VINNETOU

Tahle filmová série snad nikdy nezestárne a pokaždé všechny diváky na chvíli vrátí do klukovských let. A to se přitom Pierru Briceovi, který ztvárnil hlavní roli Vinnetoua, do natáčení v roce 1962 vůbec nechtělo. Romány Karla Maye neznal, neuměl jezdit na koni a na natáčení do tehdejší Jugoslávie odjel jen proto, že mu jeho přítelkyně slíbila, že tam

bude po celou dobu s ním. Vysílat se začíná Pokladem na Stříbrném jezeře, který byl i jako první kdysi natočen.

PRIMA, PONDĚLKY 2., 9.,
16. A 23. ČERVENCE, 20:15

HVĚZDY SÍTÍ

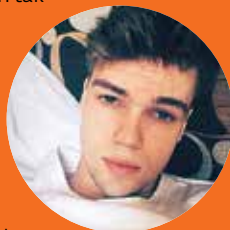
Gajdošech vystavuje dokonalé tělo

Osmadvacetiletý slovenský model se na přehlídkových molech pohybuje přes deset let, ovšem větší pozornost sociálních sítí na sebe upřel až letos. Nejprve tím, že na světové soutěži pánské krásy nazvané Mister Supranational obsadil čtvrté místo, a v poslední době i tím, že na svém Instagramu vystavuje dokonale vypracované tělo. Přesto v modelingu budoucnost nevidí: „Modeling nikdy nebyl mým snem, a jelikož jsem dokončil inženýrská studia, bude se můj život ubírat jiným směrem,“ prohlásil.

Mikolas Josef těží z Eurovize

Letošní vyslanec Česka na obří pěvecké soutěži Eurovize Mikolas Josef, který v ní nakonec skončil na historicky nejúspěšnějším šestém místě, těží ze svého úspěchu i na sociálních sítích. Nasbíral přes 445 tisíc sledovatelů a patří tak na Instagramu mezi nejvlivnější Čechy. Na tom by i mohl pořádně vydělat reklamou. V tom má ale jasno: „Pro mě vždy byla, je a bude nejpřednější hudba. Nehodlám obchodovat se svými fanoušky,“ prohlásil.

FENOMÉN

Lollipopz: Dětem na míru!

Sociální sítě a internetové kanály cílí samozřejmě i na ty nejmenší. Fenomémem v této oblasti se stala holčičí kapela Lollipopz.

Projekt vybudovaný takzvaně na zelené louce se během několika let dokázal prosadit mezi školními dětmi a rozrostl se z výrazné holčičí kapely do nejvýraznější šoubiznysové generační záležitosti. A sociální sítě v tom hrály jednu z hlavních rolí.

Lollipopz postavil jejich producent Michal Mertl na ikonickém základě, čtveřice děvčat od deseti do dvanácti let má na hlavách paruky pastelových barev sladěné s kostýmy a nabízí repertoár jednoduchých písniček, se kterými se děti snadno ztotožní.

„Jsme Lara, Ela, Nikki a Pája – dohromady hudební skupina Lollipopz. Jsme čtyři bláznivé holky, které baví zpívat, tancovat a rozdávat radost a úsměvy na všechny strany. Spousta holek o sobě říká, že jsou bláznivé. Ale v našem případě je to absolutně nezpochybnitelná pravda, to nám věřte,“ charakterizují se holky na svých stránkách.

Uspěly. Ukázaly se v televizi, pravidelně vystupovaly na akcích, a také se vrhly na internet a sociální sítě. Na Youtube rozjely pravidelnou show Lollymánie, jejíž díly evidují desetitisíce zhlédnutí. Řeší v ní, co je nebvaví ve škole, reportují z Matějské, testují sladkosti...

Při tom všem nezapomínají aktivně komunikovat s fanoušky, ať už jde o podpisové akce na koncertech, soutěže na stránkách, nebo možnost kapelu přímo oslovit. „Můžeš se nás na cokoli zeptat v dopise, který pošleš na naši adresu. Tu najdeš v záložce kontakt. Slibujeme, že na každý dopisek od vás odpovíme,“ tvrdí děvčata.

A jejich vytrvalost ve všech směrech se vyplácí. Mají tisíce sledujících a fanoušků a zaplněný kalendář koncertů.

TO NEJ Z INSTAGRAMU

Královnou tuzemského Instagramu se na řadu týdnů stala milenka hudebníka Felixe Slováčka **Lucie Gelemová**, která z dovolené v Řecku poslala božskou variaci od bazénu.

Ivě Kubelkové to sluší i doma – alespoň podle fotky, na které se vyfotila bez jakéhokoliv líčení. „No tak nebudeme se tvářit, že doma běháme stále s tunou líčidel, ne?“ napsala k ní.

I když moderátorka SuperStar **Jasmina Alagič** dokola opakovala, že jsou jen přátelé, rapper **RTMUS** jejich vztah doložil fotkou a slovy „Všetkým prajeme lásku, lebo to je najviac!!!“

SOUTĚŽ

O VSTUPENKY NA VÝSTAVU

Odpovězte správně na soutěžní otázku a tři z vás vyhraji dvě vstupenky na výstavu Dokonalý diplomat na zámku v Jindřichově Hradci.

Kde se odehrává příběh divadelní hry **Ztracený svět**?

- A) v amazonském pralese
- B) na pustém ostrově
- C) v saharské poušti

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na www.cdprovas.cz do 18. července 2018.

MENT | ANNA ŠULCOVÁ | KOVY | BÁRA VOTÍKOVÁ

ZAPOJ SE DO VELKÉ LETNÍ VLAKOVÉ VÝZVY S JÍZDENKOU NA LÉTO ČD

PŘIJMI VÝZVU YOUTUBERŮ

WWW.VLAKNROLL.CZ | [#VLAKNROLL](https://twitter.com/VLAKNROLL)

VLAK n' ROLL

ZE ŽIVOTA S FÍROU

Spolu a bez sebe

FEJE
TÓNTEXT: LENKA JEČMENOVÁ
ILUSTRACE: ANGELART

Je právě 2:45. „Copak se děje, zlato?“ oslovím zvuky ve tmě naší ložnice. „Nic, jdu do práce,“ odpoví manžel překvapivě neutrálním tónem. Já bych na jeho místě byla pěkně znechucená. Jsou to sotva tři hodiny, co jsem šla spát. A on už zase vstává na šichtu. Popřeju mu hezký den a snažím se zase usnout. Obdivuju ho, že je schopný v takovou denní dobu fungovat. Koukám do tmy, doléhají ke mně zvuky z kuchyně. Na boty jsem mu položila lísteček s nápisem: „Svačinu máš v lednici. Miluju tě.“ Nechci, aby si ji zase zapomněl doma. Je pak celý den hladý a já ním nic jiného než jeho oblíbené obložené bagety. Něco po třetí hodině slyším klapnout dveře od bytu.

Vrací se sice okolo druhé odpoledne, ale stejně je už chudák vyřízený. A měl by jít zase brzy spát. Dám mu pusku, trochu ze soucitu, když vidím ty jeho kruhy pod očima. Sedne si k připravenému obědu a vypráví. Žvýkám a kývu. Spojování, svěřování, postaveno na odjezd, názvy pár stanic a jména průvodčích – jeden mě pozdravuje. „Na kolikátou budeš chtít večeri?“ Ptám se ho, protože vím, že bude jíst dřív než já. „Asi na šest hodin, chtěl bych jít v sedm spát.“ Sotva přišel z práce, už půjde zase spát, říkám si a ptám se ho, jaké šichty ho čekají následující dny. Zatímco diktuje, zapisuju si je do diáře a přemýšlím, kdy budeme mít čas na sebe. Snad v pátek odpoledne? To asi bude unavený po desetihodinové šichtě, na kterou vstává v půl čtvrté ráno. Navíc bude chtít jít brzy spát, protože sobotní směna mu začíná tři hodiny po půlnoci. To budu zase pěkně zmatená, až bude v půl druhé ráno vstávat.

Když přijdu z obchodu, Čenda na mě pokřikuje novinky z nějakého ČD zpravodajství. Sedí s mobilem v ruce a projíždí, co se dnes událo na dráze. Jde-li o nějakou událost v našem okolí, vypočítává složitým logaritmem, kdo z jeho kolegů měl asi zrovna šichtu a řídil daný vlak. Tyto momenty mě občas dohánějí k šílenství. Vybálím nákup a chystám další grandiózní svačinu na Čendovu následující šichtu.

V sedm večer už manžel leží v posteli a čte si ještě nějakou složku s logem ČD na obalu. Musím říct, že se mi po něm trochu stýská, když uprostřed noci zmizí do práce, a sotva z ní přijde, potřebuje si zase lehnout. Když se za ním jdu po-

dívat, prosí mě: „zlato, chci si to dočíst, jedu zítra dé trojku“. Náhodou vím, že jde o typ trati. „A co to máš?“, „Obecná ustanovení“. V osm večer mu zavřu dveře od ložnice a jdu si po svých. Pěkně potichu, aby se v klidu vyspal. „Kdy si za mnou přijdeš lehnout?“ ptá se mě manžel už trochu v jiné dimenzi, když stojím mezi futry. „Za chvíličku,“ řeknu neurčitě, aby v klidu usnul. Sobota osm hodin večer. Manžel spí a já sedím v obýváku. Váhám, jestli je to vtipné, nebo zoufalé.

Jednou jsem přemýšlela, jestli to za to stojí. Jestli by nebylo lepší změnit jeho práci, abychom se víc viděli. Zároveň ale vím, že je to scestná

úvaha. Manžel svou práci miluje, a to je velká výsada, kterou zažívá málokdo. Nechci, aby měl pravidelné směny v zaměstnání, které ho nebude bavit. Aby byl více se mnou, ale otrávený svým profesním životem.

A mimo to, po pár dnech narvaných šichtami přijde vždycky zasloužené volno. To jsme jak urvaní ze řetězu a chodíme spát klidně až v deset! Když jdeme posedět s přáteli a odpočatý Čenda vypráví historky z práce, přepadne mě náhlý pocit hrdosti. Nelehká práce a on ji tak zvládá. A ještě si ji zamiloval! Všechna čest tomu, kdo řídí váš vlak. A jeho manželce. ■

ČD Směnárna Exchange

Vyměňte si peníze
v pokladně ČD

- bez poplatků
- 42 směnáren ve všech krajích ČR
- měny: EUR, USD, HRK, HUF, GBP, PLN, BGN, CHF i další dle nabídky jednotlivých směnáren

www.cd.cz/smenarny

SOUTĚŽ

Pošlete nám vylouštěnou tajenku a vyhrajte vstupenky na prohlídku Pražského hradu.

Správnou odpověď jednoduše zadejte do formuláře na www.cdprovas.cz do 18. července 2018.

Cestovat znamená ...
(dokončení v tajence).

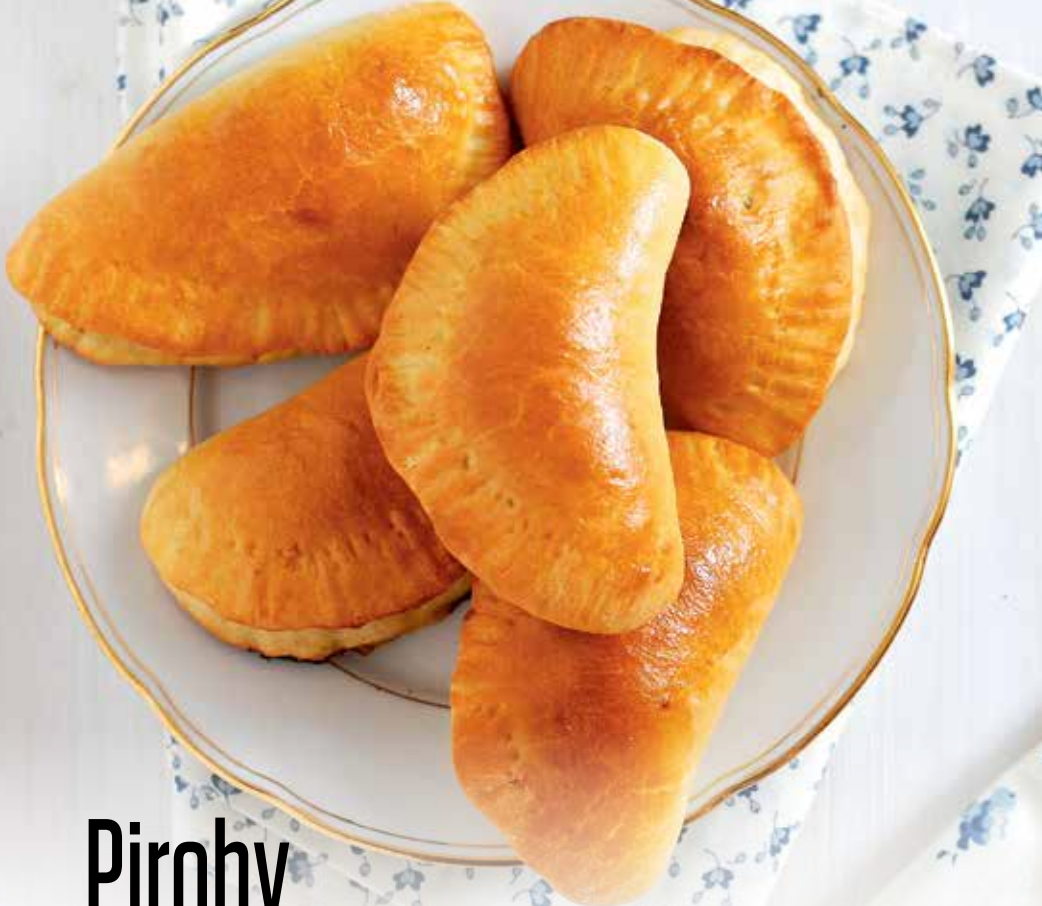
Tajenka z minulého čísla:
Člověk musí jet daleko, hrozně daleko,
aby se dostal co nejbliž k domovu.

KŘÍŽOVKA

POMŮCKA: AAR, ARE, ETB	RUSKÁ METROPOLE	PŘESNĚ (OBEČNĚ)	1. ČÁST TAJENKY	POBÍDKA	?	HLAVNÍ MĚSTO VIETNAMU (-I)	OLDA	KORYŠ	AMERICKÁ HEREČKA (NICOLE)	BOUBELKA	?	ŘEMENY	VKLAD DO HRY	PRACOVATI S VRŤÁČKOU	OVINOUT	JMÉNO ZPĚVÁKA HŮLKY
LAHODNÉ JÍDLO (EXPR.)					VEDRO						OKRSEK					
DOBYTČÍ NÁPOJ					VANADOVÝ NEROST						KAPROVITÁ RYBA					
SKULPTURA					3. ČÁST TAJENKY ROD TROP. MRAVENCŮ						UZAVŘENÝ POLIC. VŮZ NĚMECKY OREL (BAS.)					
HLAS VRÁNY				STAROŘEK ZN. ČAJOVÉ SMĚSI				HLASITĚ JÍSTI MATEMAT. JEDNOČLEN								
POUTATI							ÚZKONOSÁ OPICE ZÁSOBNÍK NA OBILÍ						SPZ OKR. TABOR			
OSVĚDČENÍ						ULTRAZVUKO- VÁ ZAŘÍZENÍ CELNÍ KÓD PRO METR							KÓD BYVALÉ ITALSKÉ LIRY			
?	ŠEDESÁT KUSŮ	VITAMIN B1 KAINŮV BRÁTR														
RANNÍ NÁPOJ					PRK. STROP (V NÁŘ.) ZÁNĚTLIVÝ VÝMĚŠEK											
TA I ONA				ÚDER BLESKU SLONOVINA												
BOCHNÍK						NAVĚTÁ HORNINA	DOPLŇOVAT POHONNÉ HMOTY	PŮVODNÍ ZKRATKA DUKLY								
ALIBISTICKÝ ČLOVĚK																
?	POPRAVČÍ	ŽLUTO- HNĚDÁ BARVA	UVÉST DO SPÁNKU 2. ČÁST TAJENKY													
LOVECKÝ PES (ZIKRÁC.)					RIBONUKL. KYSSELINA TĚLOCVIČNÁ POLOHA											
ÚKON				PYTEL SIBIRSKÁ MAGISTRÁLA				VŘENÍ								
VÝCHODO- SLOVENSKE MĚSTO									FRANCOUZ- SKÉ PEČIVO	BEZPEČ- NOSTNÍ TRHAVINA	JMÉNO HEREČKY BOUDOVÉ	ZÁKLOPKY	?	5. ČÁST TAJENKY	UPRAVIT LŮŽKO	KOŽEŠINOVÉ ŠELMY
?	MASOVÝ KNEDLÍČEK V OMÁČCE	POHODNÝ BYV. ČESKÝ HEREC				HRA O VŠECHNO ČESKÝ HEREC						ČESKÝ REFORMÁTOR				
KOSME- TICKÝ PŘÍPRAVEK					PÁLENÝ CUKR ITALSKÝ MÍR								LONDÝNSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR (ZKPR.)			
TENKÉ ŠTÍPANÉ DŘEVO				ZNOJ PRAŽ. INTEGR. DOPRAVA			NÁSTRČKOVÝ KLÍČ KNIŽNÍ SPOJKA						KÓD ETIOP. BIRRU ESTONSKÉ SÍDLA			
HUSTĚ POKRÝT							4. ČÁST TAJENKY							D		
HROMADNÁ PÍSEMNÁ ŽÁDOST OBČANŮ							ZNAČKA ELEKTRO- SPOTŘEBIČŮ				AFRICKÁ KRUIHOVÁ VESNICE					
ÚČASTNÍK SOUDNÍHO LIČENÍ							HLÍNA NA KORĚNECH ROSTLIN				SNĚŽNÝ MUŽ					

**Deset výherců
získá 2 vstupenky na prohlídku
Pražského hradu.**

Pirohy

Ruské pirohy se u nás doma staly hitem, aniž bychom měli cokoli společného s ruskými předky nebo s rodinným ruským receptem. Protože se tak událo na základě návštěvy Varšavy, což je pořád do Ruska ještě trochu z ruky, zkrátím to a omezím se na konstatování, že jsme si je zamilovali na první ochutnání a že vy můžete prožívat úplně stejné emoce. Stačí vám k tomu pouhý recept.

České maminky balí Honzovi na cestu do světa buchtu, ty ruské zase dávají v pohádkách svým synům pirohy. Dalo by se tedy říct, že piroh je jednotkou mateřské péče a lásky, oddanosti a starostlivosti o vydatnou stravu potomkov mimo domov. Kromě ranečku mají tato

dvě jídla společnou ještě jednu věc: těsto vypracovávané s něhou a obětavostí. Byť se na pirohy dá použít ledacos, od kupovaného listového těsta, rychlého tvarohového nebo křehkého těsta, největší účinek na strávníky má pochopitelně těsto kynuté. A u kynutého těsta platí, že kolik času

a péče mu věnujete, tak moc se vám pak odvděčí. Což je vlastně taky další pohádkový přírůstek, protože vděk možná běžným světem úplně nevládne, ale pohádkám ano. Tak si pojďme jednu takovou kuchařskou cestovní pohádku upéct.

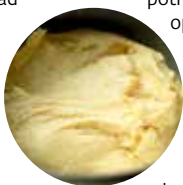
Florentýna

Na 16 větších nebo 32 menších kousků

Na těsto: | 20 g droždí | 150 ml mléka | 450 g hladké mouky | 10 g cukru | 5 g soli | 125 g másla | 3 vejce do těsta + 1 vejce na potření

Na náplň: | 500 g pečeného nebo vařeného masa | 1 cibule | 1 mrkev | 1 lžice sádla | sůl podle chuti | 1 hrst hladkolisté petrželky

1 Do mísy na těsto odměřte droždí a cukr a vidličkou rozmačkejte, postupně vznikne kaše. Zalijte ji mírně vlažným mlékem, zasypte 150 g mouky a rozmíchejte na řídké těsto. Tento základ nechte vykynout na dvojnásobek, bude mu to trvat 30–60 minut. Jakmile základ vykyně, přidejte k němu 3 vejce pokojové teploty, zbytek mouky, změkklé maslo nakrájené na kostičky a sůl. Hněte

aspoň pět minut, až vznikne hladké, přesto poněkud lepkavé těsto.

2 Vypracované těsto uložte do mísy, zakryjte potravinovou fólií a nechte opět vykynout na dvojnásobek. Než těsto vykyně, připravte náplň. Maso semelte, cibuli nakrájejte nadrobno, mrkev na drobnější kostičky. Na sádle opečte mrkev, až téměř změkne. Přidejte

cibuli a i tu nechte změkhnout. Tuto směs přimíchejte k mletému masu a dosolte podle chuti. Nechte náplň vychladnout.

3 Vykynuté těsto vyklopte na moukou posypanou pracovní plochu a rozdělte ho na 16 nebo 32 dílů. Z každého dílku smotete kuličku a nechte dalších 5–10 minut na pracovní ploše lehce

dokynout. Troubu začněte předehřívat na 220 stupňů. Zbylé vajíčko v malé misce důkladně rozšlehejte vidličkou se dvěma lžicemi vody.

4 Každý kousek těsta rozválejte na placku tenkou asi půl centimetru. Do každého kousku dejte lžící až vrchovatou lžící náplně, tedy co se dovnitř vejde, přeložte těsto napůl a vidličkou důkladně zmačkněte okraje. Pi-

rohy kladte na připravený plech a hned je potřete rozšlehaným vajíčkem. Nechte naposledy 10–15 minut nakynout.

5 Před pečením znovu pirohy potřete vajíčkem. Vložte do trouby a pečte 10–12 minut podle velikosti. Pirohy jsou upečené, když na povrchu sytější zezlátnou. Po upečení je přendejte z plechu na mřížku k vychladnutí. Aspoň na pár minut, je-li to vůbec možné.

1

FOTO SOUTĚŽ ČLOVĚK A ŽELEZNICE

Vše o soutěži
na www.cdprovas.cz/fotosoutez

- 1 **Ladislav Dvořák**
Entry
- 2 **Radek Hortenský**
Strojvedoucí
- 3 **Martin Peterka**
Milujeme vlaky

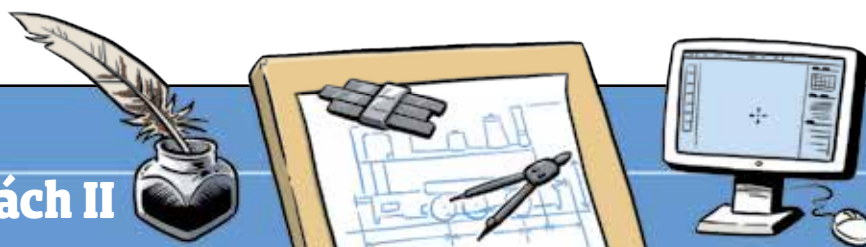
2

3

Legendy o mašinkách II

6. Laminátka

Námět: Frej
Ilustrace: Angelart

Vysoké Mýto, 1960

Po úspěchu na výstavě Expo 58 navrhuje talentovaný designér Otakar Diblík upravenou verzi autobusu Škoda RTO pro meziměstskou dopravu. Inspirován bruselským stylem zkouší na karoserii uplatnit nové materiály, které umožňují nevšední výtvarné pojetí karosérii. Pohrává si se sklem, testuje

i porcelán, nakonec se rozhoduje pro tehdy moderní umakart. Přestože použitý materiál se v běžném provozu příliš neosvědčí (především za deště), díky odvážnému řešení je Diblíkovi svěřen také návrh neotřelého designu skříně pro nově vyvíjenou elektrickou lokomotivu Škoda určenou i na export.

Starý Plzenec, 1964

Diblík se nakonec daří umírnit a neobvyklá laminátová krasavice se vydává na zkušební trať.

Otakar Diblík na sebe upozornil návrhem proskleného autobusu Škoda RTO ve verzi pro Brusel vybaveného např. televizí, kuchyňským koutem nebo záchodem. Pro bruselský styl bylo typické použití nových materiálů, např. skla, keramiky, umakartu nebo laminátu. S návrhem na design nové lokomotivy oslovili Otakara Diblíka přímo konstruktéři

plzeňské Škody, neboť se uvažovalo o použití skelného laminátu na celou lokomotivní skříň. To dávalo netušené designové možnosti oproti obtížně tvarovatelným kovovým dílům. Šestinápravový prototyp lokomotivy S 699.0 byl dokončen v roce 1963. Hlavním důvodem použití skelného laminátu však byla snaha o snížení hmotnosti vozidla.

SOU TĚŽ PRO CHYTRÉ HLAVY

1 Kde najdete hotel, v němž Václav Marhoul píše scénáře ke svým filmům?

- A v Českém Brodě
- B v Českém Těšíně
- C v Českém Krumlově

2 Kudy se dá dojet nejkratší cestou z centra Tábora k Housovu mlýnu?

- A přes lesopark Pintovka
- B přes Holečkovy sady
- C přes botanickou zahradu

3 Jak se jmenuje údolí, přes které se klene největší kamenný most v Čechách?

- A údolí Močítka
- B Kryštofovo údolí
- C údolí Kocour

4 Kolika tunely vede vysokorychlostní trať v úseku Erfurt – Ebensfeld?

- A 9
- B 22
- C 29

5 Ve kterém českém pivovaru je nově zprovozněna vlečka, po níž od července jezdí vlaky ČD?

- A Regent
- B Samson
- C Velké Popovice

6 Který článek v tomto čísle vás nejvíce zaujal?*

*Na tuto otázku je nutné odpovědět, její správnost se však neposuzuje.

Soutěžit můžete na www.cdprovas.cz, kde vyplníte příslušný formulář, své odpovědi zadávejte do **18. července 2018**. Nezapomeňte uvést svůj e-mailový kontakt nebo zpětnou adresu.

Tři správné odpovědi odměníme Kilometrickou bankou ČD – poukazem na volné cestování vlaky ČD v hodnotě 2 200 Kč – a další tři z vás obdrží poukázky do obchodní sítě PONT v celkové hodnotě 1 000 Kč.

Správné odpovědi z minulého čísla:

- 1 – na čezetě
- 2 – na Šibeníku
- 3 – podle Prahy
- 4 – Pankrác I. Borč
- 5 – v Horním Dvořišti

ČERVNOVÉ SOUTĚŽE

Soutěžili jste v minulém čísle ČD pro vás? Přesvědčte se, zda jste odpovídali správně.

Soutěž o vstupenky na MightySounds

Pokolikáté si letos zahraje na letišti Čápův dvůr kapela Anti-Flag?
B) potřetí

Soutěž o vstupenky na Čistý festival

Na kolika letních akcích můžete třídít odpady s projektem Čistý festival?
C) na dvaceti

Soutěž o knihu Désť

Kolik Oscarů získal letos film Tvář vody?
B) čtyři

Soutěž o knihu Přepišme pravidla úspěchu

Tajenka zní:
Člověk musí jet daleko, hrozně daleko, aby se dostal co nejbližší k domovu.

Kompletní pravidla soutěží a seznam všech výherců najdete na www.cdprovas.cz.

Vyberte si práci v ČD

strojvedoucí | elektromechanik | posunovač | soustružník
kovů | mechanik kolejových vozidel

vlakvedoucí–průvodčí | osobní pokladník
odborný referent zákaznického servisu

Nabízíme

- hlavní pracovní poměr, stabilní zaměstnání s dlouhodobou perspektivou
- zaškolení, profesní růst
- dobré platové podmínky
- zvýšenou výměru dovolené
- jízdní výhody i pro rodinné příslušníky
- další zaměstnanecké výhody

Náborový příspěvek 50 000 Kč!
(platí pro vybrané pozice)

www.ceskedrahy.cz/kariera

České dráhy
Národní doprava

**7 dní od 690 Kč
14 dní od 990 Kč**

*Novinka
2018*

**Dětská jízdenka
na 7 dní od 390 Kč**

Jízdenka na léto

S naší letní jízdenkou si všichni užijete ty nejkrásnější prázdniny v ČR.
Nemusíte plánovat, nemusíte spěchat. Výhodně s In Kartou nebo průkazem ISIC.
Jízdenka je platná do 31. 8. 2018.

www.cd.cz

InKarta
Vlakem levněji

České dráhy
Národní dopravce